PROTIVANOVSKÝ
ZPRAVODAJ

Vydává MĚSTYS PROTIVANOV ČÍSLO 2 ROČNÍK LXVIII. 23. 6. 2026

ÚVODNÍK

Vážení spoluobčané,
dostává se Vám do rukou další číslo našeho zpravodaje, tentokrát v období, kdy se školní rok pomalu uzavírá a před námi jsou letní měsíce, prázdniny, dovolené a snad i trochu klidnější tempo.

Léto bývá pro mnoho z nás časem odpočinku, cestování, práce na zahradě, setkávání s rodinou nebo chvíle, kdy se člověk konečně dostane k věcem, které během roku odkládá. Pro městys je to ale zároveň období, kdy se některé věci připravují, opravují, plánují nebo posouvají tak, aby bylo na co navázat v dalších měsících.

V poslední době se v obci podařilo posunout několik spíše menších věcí. Provoz pošty přešel do upravených a redukovaných prostor. Díky tomu vzniká možnost využít uvolněné místnosti jiným způsobem, a pokud se podaří doladit všechny potřebné záležitosti, mohla by zde od září začít fungovat na zkoušku veterina.

Na náměstí přibyl Z-BOX, který může občanům usnadnit vyzvedávání zásilek. Vozový park městyse omládl, starší traktor Zetor nahradil menší univerzální stroj Kioti. Jeho hlavní výhodou je široké spektrum využití a příslušenství. Disponuje odnímatelnými paletizačními vidlemi, čelním nakladačem, zapřáhnout za něj lze kontejnerový nosič s kontejnerem nebo menší sklopnou vlečku. Na zimu bude možné využít přední kombinovanou radlici a inteligentní posypové zařízení Hilltip. Důležitá je také univerzálnost stroje a možnost jeho řízení s řidičským oprávněním skupiny B.

U chaty na Padělkách vznikl altán, kde se můžete při procházce nebo výletu na kole schovat před deštěm, posvačit nebo si jen na chvíli sednout a odpočinout. Při pěších procházkách může zase posloužit nový mostek přes potůček pod čistírnou odpadních vod.

Současně se ale věnujeme i větším tématům, která nejsou vždy na první pohled vidět, přesto jsou velmi důležitá. Velkou část energie nyní směřujeme k možnostem rozšíření mateřské školy o další třídu. Nejde pouze o aktuální kapacitu školky, ale také o budoucnost celého školství v Protivanově, včetně návaznosti na zajištění dostatečného počtu žáků pro základní školu.

V oblasti technické infrastruktury proběhlo dočištění kanalizační stoky. Aktuálně se analyzují data z kamerových záznamů kanalizace. Tyto kroky úzce souvisí s dalším vývojem lokalit Na Řádkách a Pod Kocandou. Nejde tedy jen o samostatnou technickou údržbu, ale o podklady, které nám mají pomoci při dalším rozhodování a plánování v problematice dopadů jednotné kanalizační stoky.

Připravený je také projekt rekonstrukce technologie čistírny odpadních vod. Aktuálně probíhá připomínkové řízení s poradním orgánem. Na čistírně už zároveň proběhla výměna mechanických česlí na nátoku a řešíme také statické zajištění střešní konstrukce čistírny.

Dále pokračujeme v řešení budovy zdravotního střediska, přemýšlíme nad možnostmi

OBSAH

Úvodník ... 1–2
Jednání zastupitelstva ... 2
Pomozte nám zrychlit komunikaci ... 2–3
Krátce ... 4
Kde hledat informace ... 5
Rozmohl se nám tady takový nešvar ... 5–6
Máte pozemek, který nevyužíváte ... 7
Co se událo ... 7–8
Vrchovánci rozhýbali Protivanov ... 9
SK Protivanov ... 9–10
Dorost SK Protivanov ... 11
Sezóna 2025 ženy ... 11
Klub seniorů ... 12–13
Domov pro seniory Soběsuky ... 13
Farnost Protivanov ... 17–18
Mateřská škola ... 18–21
Společenská kronika ... 22
U Protivanova roste poklad ... 22
Pověz mi pověst ... 22–23

rozšiřování bytového fondu městyse a průběžně pracujeme také na projektu rozšíření sběrného dvora. Součástí aktuálních úvah je i úprava terénu a vytvoření kontejnerového stání na tříděné odpady U Kocandy.
Nejsou to věci světoborné. Některé jsou vidět hned, jiné se připravují delší dobu, posouvají velmi pomalu a navenek nemusí působit nijak výrazně. Přesto věřím, že i podobné kroky mají svůj význam. Mohou zpříjemnit běžný den, usnadnit práci, zlepšit dostupnost služeb nebo připravit obec na další rozvoj.
I v tomto čísle zpravodaje proto najdete témata, která se týkají běžného provozu městyse, komunikace s občany, obecních pozemků, školství i dalších oblastí, které mají vliv na každodenní život v Protivanově.
Rád bych poděkoval všem, kteří se o dění v obci zajímají, přicházejí s podněty, pomáhají při akcích, starají se o své okolí nebo se jednoduše snaží přispět k tomu, aby se nám tu žilo lépe. I malé věci mají ve výsledku význam. Ať jsou to aktivity Vrchovánků, základní a mateřské školy, ZUŠky, sdružení hasičů, SK Protivanov, farnosti anebo klubu seniorů. Díky všem těmto aktivním skupinám máme široké možnosti jak kulturní, vzdělávací i sportovní.
Zvláštní přání patří dětem, kterým končí školní rok. Přeji jim, aby si prázdniny užily naplno, bezpečně a s radostí. Rodičům a rodinám přeji, aby si našli čas na společný odpočinek, dovolené, výlety nebo jen obyčejné chvíle bez každodenního spěchu.
Všem Vám přeji příjemné léto, klidné prázdniny, šťastné návraty z cest a dostatek sil do druhé poloviny roku.

Alois Kolář, starosta

JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA

JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA ZE DNE 30. 3. 2026

ZASTUPITELSTVO NA SVÉM JEDNÁNÍ SCHVÁLILO:

- Smlouvu o zřízení věcného břemene č.: PR-014333002769/001-ADS, týkající se stavby „Protivanov, přípojka NN Krátký“ – ulice Na Balkáně;
- poskytnutí finančního daru organizaci Domov pro seniory Soběsuky, p. o. ve výši 10 000,- na zajištění dofinancování fungování služby v roce 2026 a pověřuje starostu podpisem darovací smlouvy k tomuto finančnímu daru;
- poskytnutí finančního daru ve výši 40 000,- spolku Frajárečka, z.s. na pořízení vest pro dechový soubor Holóbkova mozeka, který bude proplacen na základě předložené faktury;
- účetní závěrku Mateřské školy Protivanov, p.o. a čerpání ztráty 115 752,38,- Kč z rezervního fondu;
- účetní závěrku Základní školy Protivanov, p.o. a převod celkového zisku 363 012,12,- Kč do rezervního fondu;
- provedení stavebních úprav podle potřeb České pošty, které jsou nutné k zachování provozu v redukovaném prostoru pobočky v Protivanově. Zastupitelé vyjádřili souhlas s modelem budoucího provozování pobočky pošty v Protivanově městysem v režimu Pošta Partner a vyjádřili souhlas se zpracováním dohody o výhledovém zaměstnání pracovníka;
- plány kontrolního výboru, finančního výboru a výboru školství a kultury pro rok 2026;
- Rozpočtové opatření č. 2/2026;
- zadání zpracování dokumentace na stavební úpravy sběrného dvora v Protivanově a v jeho přilehlém okolí architektonickým studiem Laeb s.r.o.

JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA ZE DNE 28. 5. 2026

ZASTUPITELSTVO NA SVÉM JEDNÁNÍ NESCHVÁLILO:

- žádost o koupi části pozemku - parc.č. 789/2. Městys provede monitoring pozemků ve vlastnictví obce a zaměří se na neoprávněné užívání obecního majetku.

ZASTUPITELSTVO NA SVÉM JEDNÁNÍ SCHVÁLILO:

- účetní závěrku městyse Protivanov za rok 2025 a závěrečný účet městyse Protivanov za rok 2025 bez výhrad;
- Rozpočtové opatření č. 6/2026;
- záměr rozvoje Mateřské školy Protivanov za účelem rozšíření její kapacity, zejména prověřením možnosti zřízení třetí třídy. Pověřuje starostu k provedení dalších kroků směřujících k přípravě rozšíření kapacity mateřské školy, zejména k prověření variant modulární/dočasné stavby, finančních nákladů, provozních dopadů, povolovacích podmínek a možností financování. Schvaluje vyčlenění částky 500.000 Kč v rozpočtu městyse na přípravné práce související s prověřením a přípravou rozšíření kapacity Mateřské školy Protivanov;
- podání žádosti o poskytnutí dotace z dotačního programu Olomouckého kraje „Program na podporu výstavby a rekonstrukcí sportovních zařízení v obcích Olomouckého kraje v roce 2026“ na akci s názvem: „Rozšíření sportoviště – vybudování umělé ledové plochy v areálu multifunkčního sportoviště na pozemku parc. č. 789/1 v k. ú. Protivanov“;
- uzavření smlouvy se Státním fondem životního prostředí České republiky v rámci Programu financovaného z prostředků Modernizačního fondu na podporu projektu Instalace FVE na základní škole Protivanov, pověřuje starostu podpisem této smlouvy;
- poskytnutí finančního daru ve výši 10 000,- Kč Asociaci rodičů a přátel zdravotně postižených dětí v ČR, z. s., Klubu Radost, na podporu aktivit pro zdravotně postižené děti a jejich rodiny v roce 2026 a pověřuje starostu podpisem darovací smlouvy k tomuto finančnímu daru;
- pokračovat v jednáních týkajících se možného prodeje částí pozemků parc. č. 728/1 a 1134/5 v k. ú. Protivanov vedle stávajícího areálu VPO. O případných podmínkách prodeje se bude dále jednat

POMOZTE NÁM ZRYCHLIT KOMUNIKACI MEZI OBCÍ A OBČANY

V nejbližším období proběhne v městysi Protivanov plošný sběr kontaktních údajů na majitele nemovitostí, rodinných domů a občany.
Proč to děláme? Protože v dnešní době je rychlá komunikace mezi obcí a občany naprosto zásadní. Ať už jde o mimořádné situace, krizové řízení, uzavírku ulice, poruchu vody, organizační informaci nebo potřebu rychlé domluvy, často narážíme na jednoduchý problém: nemáme na Vás přímý kontakt. Dopis je formálně správná cesta, ale není vždy rychlá. Vyvěšení na úřední desce je důležité, ale ne každý ho sleduje každý den. Sociální sítě pomohou, ale nedostanou se ke všem. A osobní obcházení domů je časově i organizačně náročné. Mobilní telefon nebo e-mail nám umožní

komunikovat rychleji, levněji a efektivněji. Proto se bude v obci pohybovat brigádník, který Vás může navštívit s žádostí o poskytnutí kontaktních údajů a souhlasu s jejich zpracováním. Samozřejmě pouze v případě, že s tím budete souhlasit. Poskytnutí kontaktu je dobrovolné. Nejde o plošné „sbírání dat". Cílem je vytvořit funkční a bezpečný kontaktní systém, který obci pomůže lépe komunikovat s občany a vlastníkům nemovitostí předávat důležité informace přesně a včas.

Na připravovaném dokumentu souhlasu si budete moci sami zvolit, k jakým účelům nám kontakt poskytujete. Může jít například pouze o krizové situace, jako jsou mimořádné události, havárie, výpadky nebo jiné závažné stavy. Můžete ale zvolit i širší využití, například pro běžnou provozní komunikaci úřadu, informace o uzavírce Vaší ulice, nutnosti omezení parkování, potřebě přímého jednání nebo jiné praktické záležitosti. Souhlas bude možné nastavit tak, aby odpovídal tomu, co sami považujete za přijatelné.

Přesnou podobu souhlasu se zpracováním osobních údajů připravuje náš pověřenec pro GDPR. Chceme, aby celý postup chránil Vaše práva, Vaše soukromí i bezpečnost poskytnutých údajů. Vaše kontaktní údaje nebudeme bez Vašeho souhlasu poskytovat nikomu cizímu. Výjimkou mohou být pouze případy, kdy by to vyžadovaly příslušné orgány v rámci zákonného postupu. Jinak budou údaje sloužit městysi pouze v rozsahu, který sami odsouhlasíte.

Uvědomujeme si, že i telefonní číslo nebo e-mail jsou osobní údaje. Proto k nim chceme přistupovat odpovědně. Nebudou určeny k volnému ukládání v soukromých telefonech nebo osobních zařízeních, ale budou vedeny v zabezpečeném uložišti městyse. Pro krizové účely mohou být zároveň uloženy i v krizovém komunikačním systému, aby bylo možné v naléhavých situacích jednat rychle.

Prosíme Vás proto o spolupráci. Až u Vašich dveří zazvoní brigádník, přijměte ho prosím vstřícně. Nemusíte nám žádný kontakt poskytnout, pokud nechcete. I tak ale budeme rádi, když tuto skutečnost na formuláři vyznačíte. Pomůže nám to mít přesný přehled a Vaše rozhodnutí do budoucna respektovat. Zároveň Vás prosíme, abyste zvážili i výhody, které může poskytnutí kontaktu přinést Vám samotným. Může jít o rychlou informaci, že se bude kopat ve Vaší ulici, že nepoteče voda. Že potřebujeme domluvit přístup k pozemku. Že se v okolí Vaší nemovitosti řeší mimořádná situace nebo že je potřeba Vás kontaktovat v záležitosti, která by jinak trvala podstatně déle.

Troufám si říct, že alespoň jeden funkční kontakt na každou nemovitost je v dnešní době už téměř nutností. Ne proto, aby obec někoho obtěžovala. Ale proto, aby v případě potřeby věděla, koho a jak rychle kontaktovat. Nechceme Vás zahlcovat zprávami. Nechceme posílat zbytečnosti. Chceme jen, aby komunikace mezi městysem a občany byla rychlejší, přehlednější a praktičtější.

Vedle přímého kontaktu přes telefon nebo e-mail mohou občané získávat běžná hlášení i některé důležité informace také prostřednictvím mobilní aplikace Munipolis pro naši obec. Aplikaci si můžete stáhnout běžně v nabídce aplikací ve svém mobilním telefonu. Pokud byste s jejím stažením nebo nastavením odběru zpráv městyse Protivanov potřebovali pomoci, může Vám být při návštěvě nápomocen i brigádník.

Děkujeme všem, kteří nám v tomto směru komunikace pomohou.

Alois Kolář, starosta

Víte, co se děje ve vašem městysu?

Mějte všechny důležité informace ihned ve svém mobilu

Stáhněte si aplikaci MUNIPOLIS

App Store Google Play

- Rychlé aktuality
- Důležité informace
- Pozvánky na akce
- Ankety a průzkumy
- Svoz odpadů
- Zasedání zastupitelstva
- a další

Jak se přihlásit k odběru informací?

1. Stáhněte si aplikaci MUNIPOLIS pro iOS nebo Android
2. V aplikaci klikněte na ikonu uživatele vpravo dole
3. Přihlaste/registrujte se svým telefonním číslem
4. Zadejte 4místný kód, který vám přijde do SMS
5. Vyhledejte v síti MUNIPOLIS svůj městys
6. Zadejte své údaje a udělte souhlas s jejich zpracováním
7. Vyberte si místní část, odběrové skupiny a uložte nastavení

Hotovo. V tuto chvíli jste přihlášeni k odběru všech důležitých informací.

Potřebujete-li pomoci se stažením nebo aktualizací aplikace, rádi vám poradíme na úřadu.

MUNIPOLIS

Přihlásit se můžete také na www.munipolis.cz

MUNIPOLIS
Chytrá komunikační síť

Problém? Dejte nám o něm vědět!

Zpětná vazba od občanů je pro obecní zastupitele vždy nesmírně důležitá. Řadu problémů totiž samosprávy nemohou řešit čistě z toho důvodu, že o nich neví. Podměty ze strany obyvatel tak významně zvyšují efektivitu práce obecních úřadů.

Systém pro komunikaci · Mobilní aplikace · Hlášení podnětů · Ankety, participace · Školy a spolky · Projekty na míru

Naše obec je zapojena do chytré komunikační sítě MUNIPOLIS, díky níž máte vy, občané, možnost využívat pro nahlášení jakéhokoliv podmětu stejnojmennou mobilní aplikaci. Není třeba chodit nikam na úřad nebo telefonovat na příslušný odbor - vše provedete elegantně a rychle přímo ze svého telefonu. Vedení obce se tak díky vám o problému včas dozví a může jej okamžitě řešit.

KRÁTCE

V okolí obce Protivanov byly vybudovány dvě nové drobné stavby: altán na Padělkách a dřevěný můstek pod čističkou.

Novou službou pro naše občany je samoobslužně výdejní místo společnosti Zásilkovna.

ZDRAVOTNÍ STŘEDISKO O LETNÍCH PRÁZDNINÁCH

Dětská ordinace MUDr. Libor Švec – dovolená v těchto termínech:
- od 27. do 31. července;
- od 17. do 21. srpna 2026.

Gynekologická ordinace MUDr. Marek Bilík – ordinace otevřena vždy od 14:30 hodin:
- v červenci ve dnech 13. 7., 20. 7. a 30. 7.;
- v srpnu ve dnech 3. 8., 13. 8. a 27. 8. 2026.

Obvodní lékařka MUDr. Jana Oujezdská – dovolená v těchto termínech:
- od 1. do 3. července;
- od 20. do 24. července;
- v srpnu od 24. do 28., přičemž 25. srpna (úterý) bude ordinace v Protivanově otevřena odpoledne;
- v úterý 1. září.

CO PLÁNUJEME:

- 21. srpna letní kino
- 25. srpna celodenní tvoření pro děti v knihovně
- 30. srpna Vrchovánci: loučení s prázdninami
- 21. září tvoření pro dospělé v knihovně
- 10. října Vrchovánci: Protivanovský špacír
- 11. října drakiáda
- 24. října divadelní představení ochotníků z Boskovic
- 31. října uspávání broučků

KDE HLEDAT INFORMACE O TOM, CO SE V OBCI DĚJE

V poslední době se ke mně z různých stran dostávají informace týkající se rozvoje, budoucnosti a plánovaných kroků v naší obci. Některé jsou neúplné, jiné nepřesné a občas se objeví i takové, které jsou podávány jako ověřený fakt, přestože realita je jiná nebo složitější.

Nechci tím nikoho kritizovat. Je přirozené, že se lidé baví o tom, co se kolem nich děje. Na fotbale, v obchodě, v pohostinství, na návštěvě nebo při běžném setkání. To k životu v obci patří. Problém nastává až ve chvíli, kdy se z neúplné informace stane „jistota". Když někdo slyší jen část příběhu, doplní si zbytek podle svého a tato verze se začne šířit dál jako skutečnost. Proto bych Vás chtěl požádat o jednu věc. Pokud Vás zajímá jakékoliv téma týkající se obce, jejího rozvoje, plánovaných projektů, oprav, investic, obecního majetku nebo budoucích záměrů, přijďte se zeptat přímo na úřad. Rád Vám informace vysvětlím, pokud to bude možné, včetně širších souvislostí, důvodů a omezení, která danou věc provází.

Někdy totiž rozhodování obce zvenku vypadá jednoduše. Jenže za každým projektem bývají další vazby, povolení, stanoviska úřadů, technické limity, rozpočtové možnosti, zákonné postupy nebo dlouhodobé souvislosti, které nejsou na první pohled vidět. Informace, která zazní v běžném rozhovoru, tak může být dobře míněná, ale nemusí být úplná.

Stejně tak je potřeba říct, že každý pracovník obce má svou odbornost a oblast, které se věnuje. Někdo se stará o údržbu, někdo o účetnictví, mzdy, matriku nebo další provozní věci. V těchto oblastech odvádějí svou práci dobře a jejich role je pro fungování obce důležitá. To ale neznamená, že každý zaměstnanec obce má automaticky všechny informace o rozvojových plánech, investicích, připravovaných projektech nebo strategických rozhodnutích. Ne proto, že by o nich nemohl nic vědět, ale proto, že to jednoduše není jeho pracovní náplň a na širší seznámení s kompletní problematikou bohužel nemá dostatečný prostor.

Prosím proto, abychom rozlišovali mezi osobním názorem, neúplnou informací a oficiálním stanoviskem obce.

Pokud se někde doslechnete, že se „něco určitě bude dělat", že „už je rozhodnuto", že „se něco prodává", „něco se ruší", „něco se staví" nebo že „obec něco nechce řešit", zkuste se nejdřív zeptat přímo u zdroje. Možná zjistíte, že je věc teprve ve fázi úvah. Možná se jedná jen o jednu z více variant. A možná se také ukáže, že daná informace není úplná, správně zasazená do kontextu, nebo pravdivá.

Nejde o to, aby se o věcech v obci nemluvilo. Naopak. Jsem rád, když se lidé zajímají o to, co se v obci děje. Zájem veřejnosti je pro obec důležitý. Jde jen o to, abychom u zásadních témat pracovali s informacemi, které jsou ověřené a zasazené do souvislostí. Proto Vás prosím: pokud Vás nějaké téma trápí, pokud něčemu nerozumíte, pokud máte pochybnosti nebo pokud se k Vám dostane informace, která ve Vás vyvolá otázky, zastavte se na úřadě, napište nebo zavolejte. Rád Vám vysvětlím, co vysvětlit mohu.

Ne vždy bude odpověď jednoduchá. Ne vždy bude taková, jakou byste chtěli slyšet. Někdy má konkrétní situace více možných řešení a úskalí, která zatím nejsou vyřešená. Právě proto třeba dané téma ještě nebylo veřejně komunikováno. Jednoznačná odpověď v tu chvíli nemusí existovat. I tak je ale vždy lepší ptát se přímo, než si vytvářet názor na základě neúplných nebo zkreslených informací.

Obec není uzavřená kancelář. Je to místo, které společně tvoříme. A pokud mezi námi má fungovat důvěra, potřebujeme spolu mluvit otevřeně, věcně a ideálně dřív, než se z domněnky stane „ověřená pravda".

Rozvoj obce zároveň není jen záležitostí starosty a zastupitelstva. Každý občan může mít dobrý nápad, jiný pohled na věc nebo zajímavou vizi, kam by se měl Protivanov v budoucnu ubírat.

Pokud máte pocit, že by se některé věci měly dělat jinak, že existují lepší řešení nebo že by obec měla mít jiné priority, určitě si Vašich názorů vážím. Není nutné zůstávat jen u debat mezi známými. Přijďte svůj názor představit, diskutovat o něm a pomoci jej posunout do reality.

A pokud cítíte, že byste chtěli nést za rozvoj obce i přímou odpovědnost, využijte příležitosti, kterou přinášejí nadcházející komunální volby. Obec potřebuje aktivní lidi s energií, nápady, odborností i chutí věci posouvat dál. Demokracie nestojí na tom, že všichni souhlasíme, ale na tom, že dokážeme své představy nabídnout ostatním a převzít za ně odpovědnost.

Možná právě Váš pohled, zkušenosti nebo nápady budou tím, co Protivanov v budoucnu posune zase o kus dál.

Alois Kolář, starosta

ROZMOHL SE NÁM TADY TAKOVÝ NEŠVAR…

ANEB NEOPRÁVNĚNÉ UŽÍVÁNÍ OBECNÍCH POZEMKŮ

V poslední době se v obci stále častěji setkáváme s tématem, které není nijak výjimečné ani v jiných obcích, ale u nás začíná nabývat většího rozsahu. Jde o uskladňování dřeva, stavebního materiálu, kamení, odpadu, paliva, techniky nebo jiných věcí na obecních pozemcích a veřejných prostranstvích.

Hned na začátku chci říct, že této situaci lidsky rozumím. Vím, že mnoho domácností topí dřevem, že u domu někdy není místa nazbyt, že rekonstrukce, opravy a běžný provoz kolem domu občas vyžadují nějaký prostor navíc. Právě proto k tomu obec dlouhou dobu přistupovala velmi benevolentně. Jenže i benevolence má své hranice.

Ve chvíli, kdy obec někoho požádá, aby z obecního pozemku odklidil materiál, a odpovědí je: „Ale soused to tam má taky," nebo dokonce: „Když se vám to nelíbí, zavolejte policii." Stala se mi i situace, kdy obec nechala na obecním pozemku složit obecní materiál nebo zaparkovala obecní techniku, a obratem přišel majitel sousedního pozemku s tím, co si to obec dovoluje, ať si to okamžitě odstraníme, protože on tam potřebuje parkovat traktor nebo složit dřevo. Dostáváme se tak rázem do situace, kdy už nejde jen o jednu hromadu dřeva nebo jeden přívěs. Z dobré vůle obce se začal stávat nárok, a to je špatně. Ten princip je ale jednoduchý: obec musí ke všem přistupovat stejně. Ne podle toho, kdo se s kým zná. Ne podle toho, kdo je hlasitější nebo podle toho, kdo si na obecním pozemku něco odkládá déle. Pravidla, která platí, mají platit pro všechny stejně. A pokud se ukáže, že pravidla nejsou nastavena dobře, je prostor o nich otevřeně jednat. Ale nemůže dlouhodobě fungovat stav, kdy si každý zabere kus obecního pozemku podle vlastního uvážení a bere to jako samozřejmost.

Obecní pozemek neznamená „pozemek nikoho". Znamená přesný opak. Je to majetek obce – pozemek všech. Majetek, o který má obec povinnost pečovat. A protože obec není jeden člověk, ale společenství nás všech, mají obecní pozemky sloužit veřejnému zájmu. Zvlášť pokud se jedná o veřejné prostranství, tedy místo, které má být přístupné všem. Takový prostor nemá sloužit jen jednomu člověku jako soukromé skladiště.

Je potřeba také rozlišovat mezi tím, když někdo obecní pozemek udržuje, a tím, když ho využívá pro vlastní potřebu.

Pokud někdo poseče trávu na obecním pozemku, vysadí květiny, udržuje okolí domu tak, aby bylo hezké i pro ostatní, nebo tam vznikne lavička, kde si může sednout kdokoliv, je to něco jiného. To je péče o prostor, který dál zůstává veřejný. Pokud ale na tom stejném místě vznikne dlouhodobá skládka dřeva, stavebního materiálu, suti, kameniva, techniky nebo vozidlo, které se pohne dvakrát za rok, už nejde o běžné užívání prostoru. Jde o jeho využívání pro soukromou potřebu. A ostatní občané z toho nemají nic, jen se jim část veřejného prostoru ztrácí.

Často zaznívá argument: „Já se o ten pozemek starám." To může být pravda. Ale ani pravidelné sečení trávy samo o sobě neznamená, že se z obecního pozemku stává soukromý prostor. Stejně tak neznamená, že na něm může automaticky vzniknout sklad materiálu.

Rozumím i tomu, že někdo nechce mít dřevo nebo stavební materiál na vlastní zahradě. Ale tady je potřeba být k sobě upřímní. Mnozí z nás si nechali své pozemky přesně vyměřit, postavili plot na hranici pozemku a využili svůj soukromý prostor až po poslední metr. Teď ale od obce očekáváme, že za tímto plotem automaticky poskytne další prostor na věci, se kterými jsme při stavbě plotu nebo úpravě zahrady nepočítali?

Je fér se ptát: Když jsme věděli, že potřebujeme místo na dřevo, materiál nebo techniku, nebylo řešením ponechat si část vlastního pozemku za plotem právě pro tyto účely? Neříkám to proto, abych někoho moralizoval. Říkám to proto, že obec nemůže donekonečna nahrazovat soukromý prostor, který si každý z nás upravil podle vlastních potřeb. Často také zaznívá otázka, proč obec takové pozemky jednoduše neprodá. Důvod je prostý: obecních pozemků není neomezeně. Za posledních několik desítek let obec o velkou část pozemků přišla, někdy smysluplnými prodeji, jindy postupným ukrajováním na základě dobré vůle. Zájem občanů o odkup obecních pozemků je ale velký. Naopak ochota prodávat pozemky obci, aby si mohla vytvářet rezervu pro budoucí potřeby, už tak velká ale nebývá.

Bohužel i tam, kde obec v minulosti část pozemku prodala, se často ukazuje stejný problém znovu. Někdo si dokoupí několik metrů, časem postaví nový plot přesně na nové hranici, a dřevo nebo materiál se posune opět za plot, tedy zase na obecní. Takhle bychom mohli ukrajovat donekonečna. A obec opravdu nemá z čeho donekonečna brát. Je také potřeba myslet na férovost vůči ostatním. Jak k tomu přijde občan, který má za domem obecní pozemek a bez souhlasu si na něm může odkládat materiál, zatímco jiný občan takovou možnost nemá? Jak k tomu přijdou ti, kteří si všechno skladují na svém? Jak k tomu přijdou ostatní, kteří daný veřejný prostor nemohou užívat, protože je zabraný soukromým materiálem?

Pokud někdo využívá část obecního pozemku pro svou soukromou potřebu, měli by z toho mít prospěch i ostatní. Třeba formou poplatku nebo nájmu, který se vrátí do rozpočtu obce a může být použit na věci, které slouží všem.

Nepříjemná je i další věc. Někdy se z obecních pozemků za plotem stává místo, kam odkládáme to, co nechceme mít na očích na vlastní zahradě. Doma si uděláme pořádek, ale nepořádek přesuneme za plot. Jenže za plotem pořád není „nikde". Za plotem je obecní pozemek. Pak je tu i bezpečnost - hromada dřeva se může sesunout, na stavebním materiálu se může někdo zranit. Kamení, suť, výkopky nebo technika mohou vytvářet riziko, které by na veřejně přístupném pozemku vůbec nemělo vznikat. A pokud je to obecní pozemek, odpovědnost se velmi rychle vrací zpět k obci.

Péče řádného hospodáře není prázdná fráze. Pro mě osobně znamená jednoduchou věc: chovat se k obecnímu majetku tak, jako bychom chtěli, aby se někdo choval k našemu vlastnímu majetku. Zkusme si to otočit. Nechali byste na svém vlastním pozemku souseda nebo cizího člověka, aby si tam dlouhodobě a bez dohody skladoval dřevo, stavební materiál, kamení nebo techniku? Nechali byste obec, aby Vám bez předchozí domluvy složila na zahradu výkopky, palivo nebo jiný materiál jen proto, že ten prostor zrovna nevyužíváte? A tolerovali byste, kdyby Vám pak někdo řekl, že když se Vám to nelíbí, máte zavolat policii? Troufám si říct, že dlouhodobě ne. A přesně v této situaci je teď obec.

Obecní pozemky nejsou méně hodnotné jen proto, že nejsou soukromé. Obec je jejich vlastník stejně, jako jste Vy vlastníky svých zahrad, dvorů a pozemků. Rozdíl je jen v tom, že obecní majetek má sloužit širšímu veřejnému zájmu.

Nechci, aby tento článek vyzněl útočně. Cílem není ukazovat prstem na konkrétní lidi. Cílem je vysvětlit, proč už současný stav není možné dál přehlížet. V obci předběžně evidujeme více než 50 případů, kdy dochází k dlouhodobému zabírání obecních pozemků, často v rozsahu desítek až stovek metrů čtverečních. Nejde tedy o výjimečný problém jednoho místa. Jde o jev, který se postupně rozrostl do rozsahu, který už obec musí řešit systémově. Během prázdnin proto proběhne monitoring těchto záborů. Ne za účelem okamžitého postihování občanů, ale především proto, abychom věděli, jaký je skutečný stav. Potřebujeme zjistit rozsah problému, typy záborů, jejich umístění a dopady. Na základě těchto výstupů bude zastupitelstvo městyse jednat o dalším postupu.

Už dnes přitom existuje obecně závazná vyhláška o místním poplatku za užívání veřejného prostranství. Ta upravuje, kdy a za jakých podmínek je možné veřejné prostranství zvláštním způsobem užívat, a stanovuje také příslušné sazby.

Nejde o doporučení. Jde o platný obecně závazný dokument schválený zastupitelstvem. Podle současného nastavení je například umístění skládek dříví, materiálu, kamení a podobně od třetího dne zpoplatněno částkou 2 Kč denně za každý zabraný metr čtvereční. Pro představu: při záboru 2 × 5 metrů, tedy 10 m^2, se při dlouhodobém celoročním užívání dostáváme orientačně na částku okolo 7 300 Kč za rok. Toto číslo neuvádím proto, abych někoho strašil. Uvádím ho proto, aby bylo zřejmé, že tato problematika není jen věcí sousedské domluvy nebo dobré vůle. Má právní i finanční rámec, který obec nemůže ignorovat.

Je současná vyhláška ideální? Možná ano, možná ne. Právě proto chceme nejprve zjistit skutečný stav a teprve poté o věci jednat. Může se ukázat, že bude vhodné pravidla upravit. Může se debatovat o paušálních částkách, o přechodném období, o přesnějším vymezení některých situací nebo o jiném nastavení. Co ale není možné, je ponechat stav, kdy vyhláška existuje, ale fakticky se nedodržuje. Pak se z obecně závazného dokumentu stává jen papír bez významu. A to není správně vůči obci ani vůči občanům, kteří pravidla respektují. Cílem není trestat. Cílem je nastavit férový a předvídatelný systém.

Chci proto požádat všechny, kterých se tato věc týká, aby se na své okolí podívali i z tohoto pohledu. Pokud máte na obecním pozemku dlouhodobě složené dřevo, materiál, kamení, suť, techniku nebo jiné věci, zkuste prosím sami zvážit, zda je to opravdu v pořádku. Zda byste stejný přístup tolerovali na svém vlastním pozemku. A zda není čas najít jiné dlouhodobé řešení. Mimořádné a krátkodobé situace samozřejmě existují. Nikdo nechce řešit každý dočasně složený materiál při opravě domu nebo krátkodobou potřebu při stavebních pracích či dovozu dříví. Problémem je dlouhodobý, neohlášený a trvalý stav, který se postupně stal samozřejmostí.

Tento článek se zároveň netýká běžného parkování osobních aut. To je samostatná kapitola a tu bude výhledově potřeba řešit zvlášť. Teď tady mluvíme hlavně o dlouhodobém skladování materiálu, dřeva, odpadu, kamení, suti, paliva, techniky a podobných věcí na obecních pozemcích. Zároveň si uvědomujeme, že ani obec se ne vždy o svůj majetek stará ukázkově. I to chceme postupně řešit, proto budeme rádi, když nás upozorníte na místa ve Vašem okolí, která vyžadují údržbu nebo větší pozornost. Při množství a různorodosti pozemků a každodenních procesů nemusíme být vždy tak důslední, jak bychom chtěli.

Závěrem: Obecní pozemky nejsou něčí zadní sklad. Jsou to pozemky městyse. A městys je má spravovat tak, aby z nich měli prospěch všichni, nejen ti, kteří mají obecní pozemek zrovna za plotem. Proto prosím, berte tento článek jako otevřené vysvětlení postoje obce a zároveň jako výzvu k zamyšlení. Nechceme začínat sporem. Chceme začít férovou debatou a nastavením pravidel, která budou platit pro všechny stejně. Protože obecní majetek není cizí majetek. Je to společný majetek nás všech a podle toho bychom se k němu měli také chovat.

Alois Kolář, starosta

MÁTE POZEMEK, KTERÝ NEVYUŽÍVÁTE A CHYSTÁTE SE JEJ PRODAT?

OBRAŤTE SE I NA MĚSTYS

Vlastnictví pozemků je pro obec mnohem důležitější, než se může na první pohled zdát. Nejde jen o parcely na výstavbu, komunikace nebo veřejná prostranství. Velký význam mají i pole, louky, cesty, remízky, meze, břehy potůčků a další pozemky v okolí obce. Proto bychom rádi oslovili všechny vlastníky, kteří zvažují prodej orné půdy, luk, cest nebo jiných parcel v katastru obce, aby se před konečným rozhodnutím obrátili také na městys. Možná pozemek nevyužíváte. Možná pro Vás není pacht zajímavý. Možná nechcete řešit starosti spojené s vlastnictvím. Nebo prostě jen chcete, aby Váš pozemek jednou posloužil dalšímu rozvoji obce a okolní krajiny.

V takovém případě budeme rádi, když dáte vědět i nám. Městys má zájem o pozemky nejen v zastavěné části obce, ale také v extravilánu. Důvod je jednoduchý. Každý rok častěji narážíme na situace, kdy skutečný stav v krajině neodpovídá tomu, co je zapsáno v katastru. Polní cesty vedou jinudy, než by podle map měly. Některé cesty nejsou majetkově dořešené. Remízky, potůčky nebo krajinné prvky často leží na pozemcích s více vlastníky nebo na parcelách, kde je jakýkoliv zásah velmi složitý. A právě to nám často brání v tom, abychom mohli krajinu kolem obce postupně zlepšovat.

Rádi bychom v budoucnu opravovali polní cesty, obnovovali aleje, vysazovali stromy, vytvářeli remízky, zadržovali vodu v krajině a zlepšovali podmínky pro pěší, cyklisty i zemědělce. To vše ale nejde dělat jen s dobrým úmyslem. K tomu je potřeba mít také pozemky. Byť si to možná nepřipouštíme, náš katastr je ovlivněn vodní i větrnou erozí, úbytkem vláhy a postupnou degradací ornice. Pokud chceme, aby krajina kolem obce byla odolnější, pestřejší a příjemnější pro život, musíme o ní začít přemýšlet dlouhodobě. Ne až ve chvíli, kdy bude pozdě.

Jednou z cest mohou být i pozemkové úpravy. Ty někde přinesly velmi dobré výsledky, jinde se neobešly bez problémů a napětí. Je fér si přiznat obojí. Samotný nástroj ale není špatný jen proto, že se někde nepovedl ideálně. Pozemkové úpravy mohou pomoci narovnat vlastnické vztahy, zpřístupnit pozemky, vytvořit prostor pro nové cesty, aleje, mokřady, remízky nebo další krajinná opatření. Zároveň je to ale běh na dlouhou trať a proces, který musí být veden citlivě, s respektem k vlastníkům, zemědělcům a s dostatečnou debatou.

Ať už ale půjdeme cestou pozemkových úprav, směn, výkupů nebo postupných dohod, jedno je jisté: obec musí mít k dispozici určitou pozemkovou rezervu. Pozemky nejsou důležité jen proto, aby se na nich něco stavělo. Někdy jsou důležité právě proto, aby se na nich nestavělo. Aby tam mohla vzniknout cesta, strom, lavička, alej, remízek, pás zeleně nebo prostor, který pomůže zadržet vodu.

Městys nemá ambici stát se zemědělcem. Nechceme sami hospodařit na polích. Pokud obec pozemky získá, budou nadále zpravidla obhospodařovány prostřednictvím pachtovních smluv. Smyslem není zemědělce vytlačovat, ale zachovat si možnost do budoucna rozumně plánovat a rozvíjet naši lokalitu. V minulosti obec pozemky často spíše prodávala. Někdy to bylo potřebné, někdy praktické, někdy to umožnilo výstavbu, komunikace nebo jiné záměry. Jenže pozemkový fond obce není nekonečný. Pokud budeme jen prodávat a nebudeme žádné pozemky získávat zpět, za pár let můžeme zjistit, že nemáme s čím pracovat. A to by byla škoda.

Proto se obracíme na vlastníky pozemků s prosbou: pokud zvažujete prodej, zkuste se obrátit také na městys.

Pokud Vám přijde nabídka od místních občanů, firem nebo společností, které se výkupem půdy zabývají, samozřejmě je Vaše právo se rozhodnout podle sebe. Jen Vás žádáme, než uděláte konečné rozhodnutí, dejte šanci i obci.

Prodejem pozemku městysi můžete přispět k tomu, aby daný pozemek jednou pomohl rozvoji našeho okolí. Může posloužit jako směnný pozemek, může pomoci při obnově cesty, může umožnit výsadbu stromů, zadržení vody, obnovu remízku nebo jiné opatření, které bude mít smysl pro širší území.

Nejsme schopni platit zlatem a nechceme ani slibovat nereálné částky. Jsme ale připraveni jednat seriózně a férově, v úrovni odpovídající tržní ceně a konkrétním okolnostem daného pozemku.

Pokud tedy vlastníte ornou půdu, louku, cestu, mez, remízek, zahradu, ostatní plochu nebo jinou parcelu v katastru obce a uvažujete o jejím prodeji, budeme rádi, když se ozvete i nám. Možná právě Váš pozemek může v budoucnu pomoci tomu, aby se naše krajina lépe udržovala, aby voda z polí neodtékala tak rychle, aby vznikly nové cesty, stromy, zeleň nebo místa, která budou sloužit dalším generacím.

Nejde o nátlak ani vzpouru proti místním zemědělcům. Jde o prosbu o spolupodílení se na rozvoji. Pokud se chcete pozemku zbavit, nabídněte ho prosím i obci. Pomůžete tím nejen městysi, ale hlavně budoucnosti místa, ve kterém společně žijeme.

Alois Kolář, starota

CO SE UDÁLO

Od posledního čísla zpravodaje uteklo mnoho vody a v našem městysi se uskutečnilo několik akcí pro děti i dospělé. Přijeli k nám ochotníci z Krásenska a pro plnou sokolovnu diváků sehráli bláznivou komedii s názvem Ani o den dýl! Tentýž víkend se uskutečnila tradiční Stezka velikonočního zajíčka. Každý rok se ji snažíme inovovat, a tak na stezce bylo připraveno několik nových soutěží pro děti. Jsme rádi, že tato akce má rok od roku u dětí úspěch.

O týden později 17. dubna jsme uspořádali hospodský kvíz s pěti soutěžními týmy. Nebojte se do této akce zapojit. Není to o tom, kdo co ví a jestli si náhodou neudělá před ostatními ostudu. Soutěžíte v týmu, kde si pomáháte s vědomostmi, a hlavně celý hospodský kvíz je o setkání, o sklenici pivka nebo dobrého vína a zábavy. Další hospodský kvíz bude na podzim, o termínu budete včas informováni na plakátech.

Dále jsme pozvali do našeho městyse pana Dušana Pořízku, cestovatele a spisovatele, který se s námi podělil o své poznatky v oblasti koření, jenž nastudoval ze svých cest po Indii, Maroku, Turecku, a jiných zemích. Posluchačů nebylo mnoho, o to více jsme si užili velmi zajímavou přednášku.

Největší akcí v měsíci květnu bylo bezesporu Přátelské setkání starších a dříve narozených. Zúčastnilo se ho 75 našich občanů, pro které byl připraven bohatý program v podání dětí z mateřské školy, dívčího staršího i mladšího pěveckého sboru ZUŠ, dále taneční vystoupení žáků základní školy a v neposlední řadě i divadelní představení dětí z kroužku při ZŠ – pohádka o Sněhurce a sedmi trpaslících. Děkujeme všem účinkujícím a jejich učitelům za přípravu a krásná a milá vystoupení. Děkujeme Holóbkově mozece, která se postarala o zábavu po celé odpoledne, všem, kdo pomáhali s organizací a také Klubu seniorů Protivanov, kteří napekli pro naše hosty výborné koláče. Příští rok se opět na setkání s našimi seniory budeme moc těšit.

Kolem Dne dětí pořádáme pro naše nejmenší pohádkovou stezku a nebylo tomu jinak ani letos. Na 15 stanovištích rozmístěných v přírodě v dolní části obce byly nejen pohádkové postavy, ale i bezkontaktní soutěže pro děti. Soutěžilo celkem 54 dětí. Budeme rádi za každou pomocnou ruku nebo každý nový nápad pro příští rok.

V pátek 5.černa se uskutečnilo v obřadní síni úřadu městyse slavnostní pasování prvňáčků na čtenáře za účasti ředitele školy, knihovníků regionálního oddělení Městské knihovny

v Prostějově a rodičů a prarodičů dětí. Tento slavností okamžik symbolizuje vstup dětí do světa čtení a vzdělávání. Děkujeme paní učitelce Holubové a Barunce za krásný hudební doprovod, který zpříjemnil slavnostní pasování prvňáčků na čtenáře. Velké poděkování patří také Elišce za vynikající ztvárnění pohádkové postavy, které dodalo celé akci kouzelnou atmosféru.

Pasování na čtenáře

Pohádková stezka

ROZHOVOR: VRCHOVÁNCI ROZHÝBALI PROTIVANOV. TÁBOR LÁME REKORDY A DOBROVOLNÍCI DRŽÍ KOMUNITU POHROMADĚ

JAK VZNIKLA MYŠLENKA ZALOŽIT SPOLEK VRCHOVÁNCI A CO BYLO JEHO PRVNÍM CÍLEM?

Myšlenka založit spolek Vrchovánci se zrodila z nadšení a jednoduchého, ale silného impulsu – uspořádat pro děti letní tábor. Od začátku však bylo jasné, že nic nechceme stavět „na dobré slovo". Cílem bylo vytvořit oficiální, transparentní a důvěryhodnou organizaci, která bude schopna dlouhodobě fungovat a rozvíjet své aktivity.

Založením spolku jsme tak dali pevný rámec nejen samotnému táboru, ale i dalším plánům, které se postupně začaly rýsovat. Vrchovánci si od počátku kladou za cíl smysluplně naplňovat volný čas obyvatel Protivanova i okolí – ať už sportovními akcemi, kulturními programy nebo komunitními setkáními. To, co začalo jako nápad na jeden tábor, se tak rychle proměnilo v širší vizi, která dnes stojí za celou řadou aktivit pro děti, mládež i dospělé.

VAŠE AKCE V PROTIVANOVĚ BAVÍ JAK MALÉ, TAK VELKÉ. KTERÁ Z POŘÁDANÝCH UDÁLOSTÍ MĚLA U MÍSTNÍCH NEJVĚTŠÍ OHLAS?

Za největší ohlas u veřejnosti vděčíme jednoznačně našemu příměstskému táboru. V Protivanově podobná akce dlouho chyběla a pro rodiče menších dětí je to obrovská pomoc. Letní prázdniny jsou dlouhé a možnost mít děti alespoň část týdne na táboře přímo v místě bydliště ušetří mnoha rodinám dovolenou i starosti se sháněním hlídání.

Pro děti je to navíc skvělá změna prostředí – tráví čas venku, sportují, poznávají nové kamarády a zažívají spoustu dobrodružství. Letos nás velmi potěšil dvojnásobný počet přihlášených. Tábor byl zaplněný během několika dní od spuštění registrace a v tuto chvíli už musíme některé zájemce odmítat. Je to pro nás krásné potvrzení, že naše práce má smysl a že podobné aktivity mají v Protivanově své pevné místo.

KTERÉ AKCE JSTE POŘÁDALI V ROCE 2025 A JAK SE O NICH MŮŽOU LIDÉ DOVĚDĚT?

V loňském roce jsme jako první akci uspořádali dětský příměstský tábor. Další opravdu velkou akcí, která v okolí chyběla, byl první ročník Rodinného běhu. Toho se zúčastnilo kolem stovky běžců a běžkyň. Na podzim jsme se s Vestour vydali na zájezd na Praděd a rok jsme zakončili ve stánku s punčem při příležitosti rozsvícení vánočního stromu. Tuto akci pořádal městys Protivanov a my jsme s radostí a chutí do práce tuto nabídku od organizátorky akce přijali.

BEZ DOBROVOLNÍKŮ BY TO NEŠLO. JAK TĚŽKÉ JE DNES MOTIVOVAT LIDI, ABY VE SVÉM VOLNÉM ČASE PŘILOŽILI RUKU K DÍLU?

Dobrovolníci jsou pro nás naprosto klíčoví a nesmírně si vážíme každého, kdo je ochotný věnovat svůj čas a energii pro ostatní. Naštěstí máme kolem sebe spoustu ochotných lidí, kteří rádi pomohou – ať už s organizací, přípravami nebo jednoduše tam, kde je zrovna potřeba přiložit ruku k dílu.

Je pravda, že dnes má každý spoustu povinností a volného času není nazbyt. Motivace proto není vždy jednoduchá. Myslíme si ale, že když lidé vidí, že akce mají smysl, že si je děti i dospělí užívají a že díky nim obec žije, chuť pomáhat přichází přirozeně. Velkou roli hraje i dobrá parta a přátelská atmosféra. Když se lidé cítí mezi ostatními dobře, neberou to jako povinnost, ale jako příjemně strávený čas.

POKUD BY SE CHTĚL NĚKDO Z PROTIVANOVA K VRCHOVÁNKŮM PŘIDAT, CO PRO TO MUSÍ UDĚLAT A JAKÉ LIDI DO TÝMU AKTUÁLNĚ HLEDÁTE?

Rádi přivítáme každého, kdo má chuť zapojit se do dění v obci. Nehledáme jen organizátory akcí – potřebujeme hlavně aktivní a spolehlivé lidi, kteří mají nápady, energii a chuť tvořit něco pro ostatní. Důležité je, aby člověk zapadl do týmu, sdílel naše hodnoty a respektoval zásady, které jsme si společně nastavili.

Každý může přispět jinak. Někdo rád organizuje, jiný pomůže při samotných akcích, další se věnuje výzdobě, sportu nebo programu pro děti. Jsme otevření novým nápadům a budeme rádi za každého, kdo chce být součástí party lidí, kterým záleží na tom, aby v Protivanově bylo více života, zábavy a společných zážitků.

POŘÁDÁNÍ AKCÍ VYŽADUJE ZÁZEMÍ I FINANCE. JAK PROBÍHÁ VAŠE SPOLUPRÁCE S VEDENÍM OBCE A MÍSTNÍMI ORGANIZACEMI?

Je pravda, že bez zázemí a podpory by to nešlo. Vedení obce nám vychází vstříc a protože naše akce jsou určené především obyvatelům Protivanova, dovolím si říct, že s panem starostou jedeme v tomto na stejné vlně. Podporu nám poskytuje v rámci možností, které obec má. Samozřejmě akce financujeme z peněz, které utržíme na pořádaných akcích, či peněz, které nám darují naši sponzoři.

Velmi si vážíme také spolupráce s místním fotbalovým klubem SK Protivanov. Předseda Libor Bílek nám poskytuje zázemí a podporuje akce pro děti, což je pro nás velká pomoc. Nevyhýbáme se ani spolupráci s dalšími organizacemi – pokud nás někdo osloví a je to v našich silách, rádi pomůžeme.

Na závěr chceme poděkovat všem našim sponzorům, partnerům, městysi Protivanov, SK Protivanov, dobrovolníkům i všem účastníkům našich akcí. A velké díky patří také našim rodinám, které nás podporují a pomáhají nám rozvíjet spolek Vrchovánci.

Rozhovor vedla Karolína Trnečková a odpovídali Petra Havelková a Michal Brachtl.

SESTUP I NOVÝ ZAČÁTEK: PROTIVANOV BOJUJE O NÁVRAT

SK PROTIVANOV | SEZÓNA 2025/2026 | DRUHÁ TŘÍDA OKRESU PROSTĚJOV

Fotbal v Protivanově má dlouhou tradici – klub letos slaví již 93 let od svého založení v roce 1933. Jenže sezóna 2025/2026 přinesla změnu, na kterou si fanoušci museli zvyknout: po sestupu z krajské I.B třídy hrají zelenobílí poprvé po letech v druhé třídě prostějovského okresu.

JAK K SESTUPU DOŠLO?

Uplynulý ročník v I.B třídě skupině B Olomouckého kraje se pro Protivanov nevyvíjel dobře. Tým se ocitl na sestupových příčkách. Přes snahu hráčů a realizačního týmu se záchrana nepodařila. Spolu s Olšany zamířil klub do okresního fotbalu, zatímco Mostkovice z téže skupiny postoupily výš.

Na losovacím aktivu v létě 2025 bylo vše potvrzeno: Protivanov nastupuje v vždy 2025/2026 ve druhé třídě prostějovského okresu. Soutěž se po roční anabázi s jedenácti mužstvy vrátila ke kompletnímu složení – právě Protivanov a Olšany přibyly ke stávajícím účastníkům.

NOVÁ VÝZVA, NOVÁ MOTIVACE

Sestup bolí, to je pravda. Ale pro fanoušky i hráče může nová soutěž přinést i osvěžení. Soupeři jsou blíž, derby mají jiný charakter a cíl je jasný: co nejrychleji se vrátit tam, odkud klub přišel.

Atmosféra místního fotbalu má svůj nezaměnitelný půvab – na tribuně se setkají sousedé, přátelé i rodiny hráčů.

POHLED DO HISTORIE

SK Protivanov není žádným nováčkem na fotbalové mapě regionu. V dokonce 2009/2010 hrál klub čtvrtou českou ligu – tehdy nejvyšší soutěž ve svých dějinách. Ve stejném roce se Protivanov probojoval do třetího kola Českého poháru, kde po výhře nad Boskovicemi na penaltu nestačil na ligovou Sigmu Olomouc. Vzpomínky na tyto časy žijí v srdcích pamětníků dodnes.

CO PŘINESE JARO?

Kolo před koncem sezóny už je jisté, že neskončíme hůře jak třetí. Omlazený tým sbírá zkušeností a postupné se chystá na cestu zpět do krajských soutěží, kam patří. Spousta fanoušků si přeje lepší umístění, ale já jim říkám: vydržte a bude. Vidím velký potenciál v mládeži, a to je budoucnost našeho fotbalu. Tímto děkuji všem trenérům a kamarádům, kteří se snaží co nejlépe připravit naše mladé fotbalisty a všem, kteří udržují sportovní areál v top stavu. Sportu zdar.

Libor Bílek, předseda SK Protivanov

Muži (soutěž A1A 8. liga)

Dorost

DOROST SK PROTIVANOV POTVRZUJE SÍLU TÝMU

JARNÍ ČÁST ZVLÁDL BEZ PORÁŽKY

Jarní část sezóny odstartovali dorostenci SK Protivanov tradičním soustředěním v Loučné nad Desnou. A jak se ukázalo, několikadenní příprava zanechala na týmu výrazně pozitivní stopu. „Týmovost byla znát po celé jaro," hodnotí trenér.

Přestože uzávěrka zpravodaje přišla ještě před úplným koncem sezóny, už nyní je jisté, že Protivanov i ve své druhé sezóně v okresní soutěži OFS Blansko skončí mezi nejlepšími třemi celky. Dorost totiž na jaře neprohrál jediný zápas. Cenné je i postupné zapracování hráčů ze starších žáků, kteří se nebojí poprat o místo se staršími spoluhráči.

Trenér však zdůrazňuje, že výsledky nejsou v mládeži tím hlavním: „Důležitější je, aby kluky fotbal bavil a sami cítili potřebu se zlepšovat. To se odráží i v tréninkové docházce, která je na velmi dobré úrovni."

SPOLUPRÁCE S MUŽI PŘINÁŠÍ OVOCE

Od jara se výrazně prohloubila také spolupráce s mužským týmem. Společné úterní tréninky se staly pravidlem a trenér Daniel dokáže podle slov dorosteneckého kouče motivovat všechny hráče bez rozdílu věku.

Tento model se promítl i do sestavy mužů, kde se mladí hráči postupně zabydlují a přinášejí do hry dravost a energii. Zkušenější fotbalisté pak dodávají potřebný klid. Výsledkem je, že i mužský tým zakončí jarní část na medailové pozici v okresním přeboru Prostějovska.

DRAVÉ MLÁDÍ ZE ŽÁKŮ

Podobně funguje i propojení mezi dorostem a staršími žáky. Zájem mladších hráčů o dorosteneckou kategorii a zároveň několik absencí v kádru vedly k tomu, že hned šestice žáků pravidelně nastupuje i za dorost. O víkendech tak zvládají dva zápasy a během týdne absolvují dva až tři tréninky.

Důležitou roli hraje také spolupráce s FKM Vrchovina, s nímž Protivanov tvoří sdružený klub v kategoriích starších žáků (okres Prostějov) a mladších žáků (okres Blansko). A zapomenout nelze ani na nejmladší fotbalisty – mladší a starší přípravku, která se účastní turnajového systému a společně s rodiči i trenéry tvoří budoucnost protivanovského fotbalu.

Kádr dorosteneckého týmu pro jaro 2026: Miloslav Kitner, Ondřej Sekanina, David Svoboda, Alexandr Najbr, Josef Hrňa, Jakub Trnečka, Zdeněk Obr, Pavel Jonšta, David Pavlů, Tomáš Beníšek, Matyáš Vondál, Bedřich Pavlů, Štěpán Grmela, Maxim Škrha, Michael Janeček, Radek Doležel, Patrik Trnečka, Michal Paděra, Vojtěch Bracek.

Michal Brachtl, trenér dorostu

SEZÓNA 2025 ŽENY

Sezóna 2025/2026 pro ženy SK Protivanov byla cestou plnou emocí, bojovnosti, radosti i náročnějších momentů. Během celého ročníku tým ukazoval obrovské nasazení, soudržnost a chuť bojovat za každý zápas až do poslední minuty.

Podzimní část přinesla velmi silné období. Tým působil kompaktně, sebevědomě a dokázal zvládat i těžké zápasy, ve kterých rozhodovaly maličkosti. Hráčky se mohly opřít o pevnou obranu, týmového ducha a vzájemnou podporu, díky které se držely na špici tabulky a přezimovaly na 3. místě.

Jarní část už byla o poznání náročnější a výsledkově méně stabilní. Přestože se objevily velmi dobré výkony a důležitá vítězství, tým se nevyhnul výkyvům formy. Projevily se také problémy v docházce na tréninky, což se odrazilo na souhře, komunikaci i celkové jistotě v některých zápasech. Atmosféra v týmu byla místy napjatější, což ovlivnilo i několik utkání, která neskončila podle představ. I přesto hráčky v celé sezóně bojovaly až do konce a držely se v popředí tabulky.

Sezóna vyústila v krásné 2. místo, když stejný počet bodů (27) získal také Vlkoš, o konečném pořadí nakonec rozhodlo vzájemné skóre v zápasech, kde jsme ze tří utkání dvakrát zvítězily a jednou podlehly soupeři. První příčku obsadil Holešov. I přesto lze sezónu vnímat jako silný příběh jednoho týmu, který si prošel vším – od skvělých výkonů až po těžší chvíle – a vždy se dokázal zvednout.

Na závěr patří obrovské poděkování všem, kteří byli součástí této sezóny. Děkujeme klubu SK Protivanov za podporu, zázemí a důvěru, kterou nám během celé sezóny věnoval. Velké poděkování patří trenérovi za vedení, energii, trpělivost a čas, který týmu obětoval v každém tréninku i zápase. Stejně tak děkujeme manažerce za neúnavnou práci, organizaci a podporu, bez které by tým nemohl fungovat tak, jak fungoval. Děkujeme všem hráčkám. Za každý souboj, každý běh, každou emoci na hřišti i mimo něj. Za to, že tvořily tým, který držel při sobě. A v neposlední řadě děkujeme fanouškům. Za podporu, hlasitý povzbuzování i přítomnost na domácích i venkovních zápasech. Byli jste součástí každého našeho kroku na hřišti.

Tereza Smyčková, kapitánka ženského týmu

Ženy (soutěž J4F, 4. MSLŽ - B)

KLUB SENIORŮ

MÍSTO PRO NOVÉ ZÁŽITKY, PŘÁTELSTVÍ A AKTIVNÍ ODPOČINEK

Náš Klub seniorů navštěvují senioři z Protivanova a Malého Hradiska. Setkáváme se pravidelně každých 14 dní v sokolovně v Protivanově, snažíme se o zapojení starší generace do centra společenského dění. Při setkáních si můžeme popovídat, zaměřujeme se na všestranný rozvoj a udržení dobré psychické kondice. Plánujeme různé akce, přednášky, společné vycházky, turistické výlety a zájezdy. Ukazuje se, že podzim života nemusí být osamělý, ale naopak místem setkávání plné energie, dobré pohody a nových plánů.

Přikládám přehled akcí za uplynulé období. Nedílnou součástí naší činnosti jsou jednodenní tematické zájezdy. Vloni v květnu jsme navštívili Muzeum starých řemesel v Letohradě a zámek Opočno. Na konci srpna jsme zavítali do Šternberka a prohlédli si hrad Šternberk a místní Muzeum času. Při zpáteční cestě jsme navštívili Muzeum kočárů v Čechách pod Kosířem s poutavým výkladem majitele Vladimíra Obra. V červnu jsme v rámci turistiky podnikli pochod okolo Plumlovské přehrady zakončený společným obědem v restauraci u Páclů. Před prázdninami jsme se jako každoročně sešli na hřišti TJ při opékání buřtů. Již tradičně jedenkrát ročně navštěvujeme klienty v domově důchodců v Soběsukách. Napekli jsme koláče, pro každého zakoupili malý dárek a připravili pásmo písniček s kytarou. Mnozí si s námi zazpívají a nás potěší spokojený úsměv a rozzářené oči. V polovině srpna jsme uspořádali brigádu na úklid sokolovny, které se zúčastnilo 34 našich členů. Akce proběhla v rámci příprav na oslavu výročí 520. let Protivanova. Několik našich členů se zúčastnilo 1. ročníku Protivanovských běhů. Na podzim měla velký úspěch přednáška Mgr. Jarmily Podhorné z Brodku u Konice GEMMOTERAPIE – využití léčebných účinků bylin k léčbě a prevenci civilizačních onemocnění s možností nákupu nabízených produktů (82 návštěvníků). Společně jsme zhlédli v Kascentru v Prostějově představení NA OSTRO. Také jsme jeli do Brna na vánoční trhy, večer jsme zhlédli představení Miroslava Donutila NA KUS ŘEČI. Na závěr roku jsme si připravili Mikulášský večírek s nadílkou a občerstvením – řízeček, svařáček a posezení s harmonikou. Na ostatky nechybělo posezení s koblihy. Na začátku března proběhla přednáška Ing. Věry Mazalové ze SEMO Smržice o pěstování zeleniny a květin ze semen, poradila s jarní výsadbou. Duben byl ve znamení brigády na úklid hřbitova, u hřbitova okolo silnice, přilehlé cyklistické stezky a travnaté plochy na náměstí. Také jsme zhlédli v Boby centru v Brně muzikál DĚTI RÁJE 2. Společně jsme vyrazili na procházku k novému rybníku v lese u Vysočan. V květnu se uskutečnil zájezd do jižních Čech, navštívili jsme zámek Hluboká nad Vltavou, České Budějovice, při zpáteční cestě v Jindřichově Hradci Krýzovy jesličky. A už zase připravujeme kulturní pásmo do domova důchodců v Soběsukách, který na konci června navštívíme a návštěvu divadelního představení v Olomouci. Výčet aktivit by nebyl úplný, kdybych nezmínila oslavy kulatých výročí našich jubilantů spojených s pohoštěním. Tento výčet všech aktivit jsem nastínila proto, abych oslovila další občany, kteří mají seniorský věk, aby rozšířili naše řady. Vřele každého přivítáme. Na závěr ještě musím poděkovat úřadům městyse Protivanov a Malé Hradisko za finanční podporu, bez které bychom nemohli zájezdy plánovat a také všem, kteří nám jakýmkoliv způsobem při našich akcích vycházejí vstříc.

…za Klub seniorů Zdeňka Trundová

V DOMOVĚ PRO SENIORY SOBĚSUKY TO OPĚT OŽILO

Díky finanční podpoře městyse Protivanov se v neděli 7. 6. 2026 v Domově pro seniory, p. o. uskutečnil letní koncert pod širým nebem. Plumlovští muzikanti a Ženský pěvecký sbor při ZUŠ Plumlov přinesli do domova příjemnou atmosféru plnou tradičních melodií za doprovodu dechových nástrojů. Ženský pěvecký sbor pak doplnil program svými harmonickými zpěvy, které dodaly akci slavnostní a emotivní rozměr.

Díky finanční podpoře jsme také s klienty vysadili jahody a zlepšili venkovní rybízovou alej. Za finanční podporu moc děkujeme.

Bc. Lenka Paulinová

Těší nás nejen finanční podpora městyse Protivanov, ale také spolupráce s Klubem seniorů, který do našeho domova již pravidelně dochází a vždy se postará o veselou náladu našich klientů. Tak tomu bylo i 9. 6. 2026, kdy nás protivanovští senioři opět navštívili a předvedli své dramatické nadání v podobě divadelní scénky a spoustou známých písniček. Patří jim velké poděkování za jejich dobrovolnou a záslužnou činnost. Těšíme se na další milé setkání.

Vladimíra Ptáčníková

ICT – KNIHOVNA

KNIŽNÍ NOVINKY U NÁS

POKRYTČE A FARIZEJI, ODSTRAŇ NEJDŘÍVE TRÁM Z VLASTNÍHO OKA…

„Kdo je slušný, byl slušný vždycky. Kdo byl věrný, je věrný i teď, kdo se točí s větrem, točil se s větrem i dřív… Kdo mění víru, žádnou víru nemá. Člověka nepředěláš, jen se ti vybarví..." ***(Karel Čapek)***

Vážení čtenáři, také se vám zdá, že žijeme ve světě, který je plný lží, falše, přetvářky, zákeřnosti, násilí, pokrytectví, nenávisti a neslušnosti, kdy světoví i naši politici a někteří jejich příznivci dělají něco jiného, než hlásají? Předstírají, že mají vyšší morální hodnoty, ale ve skutečnosti jednají falešně a neupřímně a často kritizují ostatní za stejné činy, kterých se sami dopouštějí. Ano, taková je realita, taková je současnost.

Velkým zklamáním pro mě je celkový posun veřejné komunikace. Strašně se nám proměňuje politická rétorika a mediální komunikace. Svým chováním a jednáním k tomu přispívají zejména politici, a to z obou táborů, z opozičního i vládního. A podle jejich vzoru se chovají také jejich příznivci. Už se vůbec nedívám na debaty politiků, protože se na ně nedá dívat. Jen se navzájem hašteří, osobně si nadávají a urážejí se. Řeší jen podřadné věci, ale vážné problémy a svoje vize vůbec nediskutují. Za posledních 8 let byla do politiky vnesena nenávist, špína, pomluvy, nekultura.

Na sítích to vypadá, jako by se lidé zbláznili. V online diskuzích je zcela běžné, že je člověk okamžitě onálepkován těmi nejtěžšími urážkami, které se nedají opakovat. Lidé ztratili takovou tu záklopku, co se týče sprostoty výrazů. Diskuse na sociálních sítích je vedena s neuvěřitelnou nenávistí a agresivitou. Některé příspěvky překračují hranici běžné politické kritiky a obsahují i výhrůžky. Slušnost se nám z projevů, jak politiků, tak voličů, převážně pak na sociálních sítích, vytratila.

V diskuzích si můžeme přečíst otřesná vyjádření na adresu politických oponentů. Například: *„Ať zdechne tato šílená kreatura a potrefená husa“. „Tuto stvůru je potřeba zastřelit nebo jí zadrhnout oprátku“. „Až si pro tuhle nenávistnou hajtru přijdou funebráci, mají u mě litr slivovice“.* Diskuze se dostaly na takovou úroveň, že se tady lidi už jenom předhánějí v tom, kdo toho druhého víc urazí. Je to jenom přehlídka nadávek a agrese. Nacházíme se v době, kdy se vytrácí elementární slušnost a kdy je zde nová vlna autocenzury. Člověk si rozmyslí, jestli mu stojí za to tohle říkat, jestli mu to neublíží v práci, jestli mu to nepokazí dobré vztahy se sousedy, známými, přáteli, příbuznými nebo rodinou.

Když jsem rozzlobený nad vulgaritou a chováním některých politiků a nevychovaných jedinců na internetu a sociálních sítích, tak jim v duchu nadávám a napadá mě známá nadávka používaná v Protivanově, kterou jsem v mládí slýchával od starších lidí: „Vy Leciáni!“ Sám přemýšlím nad tím, kde se to v těch lidech bere. Proč to dělají? Ale protože tohle úplně nedokážu psychologicky rozebrat, tak bych tuto otázku nechal jako řečnickou. Někteří říkají, že to může být i tím, že „úloha učitelů ztratila svoji váhu, Bůh ztratil sílu a úcta s pokorou vymizely ze slovníků“.

Vzpomeňte jen, co se dělo na sociálních sítích po skonu pana kardinála Dominika Duky (+4.11.2025). Byl to výron těžko pochopitelného hnusu vůči jeho osobě. Co to je za lidi, kteří píší takové hrubé sprostárny a umí jen urážet a šířit nenávist? Nejvíc některým u pana kardinála vadila jeho slušnost, jeho realistický pohled na svět, jeho smířlivá povaha a schopnost kompromisu. Rozhodně, ale současně klidně a rozvážně, vyjadřoval své názory, ale naslouchal i těm odlišným. Známá jsou jeho slova: „Není správné vyvyšovat věřící nad nevěřící, protože to nedělal ani Ježíš“. Uznávám tohoto vrcholného představitele katolické církve za jeho dlouhodobě konzervativní postoje, umírněnost a lidskost. Na rozdíl od jiného duchovního, který po říjnových volbách ve svém kázání mimo jiné pronesl: „Ti, kdo neudělali nic pro zachování demokracie a nezodpovědně volili demagogy a populisty, se budou zodpovídat před Božím soudem.“ Na autora těchto slov se podle mě dobře hodí hláška z Černých baronů: *„Halík, politicky. Myslete politicky Halík!“*

Před nedávnem běžel v televizi dokument o našem švagrovi Olbramu Zoubkovi k jeho nedožitým 100. narozeninám, a to pod názvem „Nohama na zemi, hlavou v oblacích“. Při jeho sledování jsem si potvrdil, že jsou vzácné osobnosti, jakou byl např. pan kardinál Duka, které si mravní integritu a názorovou pevnost svedou podržet za všech okolností a v jakémkoli režimu a dokáží naslouchat i rozdílným názorům. A takovým byl právě akademický sochař Olbram Zoubek. Oba jsme se dívali na politiku, společenský vývoj a jeho směřování rozdílnýma očima, ale chovali jsme se k sobě lidsky a respektovali názor toho druhého. A proč chodit až do Prahy! V Protivanově jsem rovněž poznal člověka, který k takovým osobnostem bezesporu patřil. Jedná se o bývalého kněze naší farnosti, pana faráře Oldřicha Burdu. Jistě mi proto, milí čtenáři, nebudete mít za zlé, když zavzpomínám nejen na něho, ale i na ostatní správce farnosti, se kterými jsem se potkal v době svého působení na škole a velmi dobře s nimi spolupracoval (P. Oldřich Burda, P. František Kozár, P. Josef Kohoutek a P. Pavel Rozkydal). Všichni měli svůj osobní světonázor a politické názory, které se hodně lišily od mých, ale když jsme se potkali, podali jsme si ruce, usmáli jsme se na sebe a připili si na zdraví. Navzájem jsme se k sobě chovali s respektem, vzájemnou úctou, důvěrou, prostě přátelsky. Nehádali jsme se, nepomlouvali, neuráželi jeden druhého, pouze diskutovali. Nikdy se nestalo,

že by mi někdo z nich řekl: „S tebou se bavit nebudeme, nechodíš do kostela a máš jiný světový názor". Bylo tomu právě naopak. Se všemi jsem byl v přátelských vztazích. Navštěvovali mě ve škole a moji rodinu u nás doma. P. Kozár mě při soukromých hovorech vždy oslovoval „příteli Ladislave". Dobré vztahy s duchovními jsem udržoval i tím, že byli zváni na všechny významné akce na škole. Zahájení a konec školního roku, předvánoční beseda, MDŽ (Mezinárodní den žen), Den učitelů aj. Když jsem potřeboval v něčem zapůsobit na rodiče, vždy mně ve svých kázáních pomohli.

Pana faráře Burdu jsem uznával za jeho moudré životní postoje, vřelý vztah k lidem a férové jednání. Byl jedním z kněží, kteří byli perzekuováni tím, že měli zákaz vykonávat kněžskou činnost a byl nucen pracovat sedm let v továrně v Brně. Po sedmi letech dostal povolení a nastoupil na farnost do Protivanova. Byl nejdéle sloužícím knězem v této farnosti (1968-1991). S panem farářem Burdou jsme za minulého režimu vždy společně administrativně snižovali počet přihlášených žáků do náboženství. Tyto počty, i se jmény, jsme museli uvádět ve výkazech. Já pro odbor školství a P. Burda pro okresního církevního tajemníka. Vždy jsme se s panem farářem a dlouholetým předsedou SRPŠ (Sdružení rodičů a přátel školy) panem Josefem Barákem sešli na faře a při skleničce finské vodky jsme každoročně počty přihlášených žáků do náboženství o nějaká procenta snížili, abychom před „vrchností" obstáli a mohli říci, že přihlášených je každým rokem méně. Upravený seznam jsme jmenovitě odevzdali a ostatní chodili do náboženství „na černo". Věděli jsme o tom jen my tři a moje manželka. Byli jsme domluveni, že v případě nějaké okresní kontroly zavolám na faru a vyučování náboženství se ten den zruší. Za P. Burdy chodilo do vyučování náboženství 80 % žáků školy. Kolik žáků chodí do tohoto nepovinného předmětu v současnosti mi není známo. Pan farář byl výborný společník a zažil jsem s ním několik legračních okamžiků. Dovolím si aspoň jeden uvést. *Při jedné oslavě MDŽ byla na škole přítomna také okresní školní inspektorka. Pan farář vyprávěl jeden ze svých povedených vtipů. V návalu smíchu se paní inspektorka obrátila na P. Burdu s otázkou. „A copak Vy jste za soudruha?" Jeho odpověď byla: „Já jsem soudruh farář!" Její obličej ukazoval sice značné udivení, ale v dobré zábavě se nadále pokračovalo.* Pan farář Burda, nezapomenutelný kněz a člověk, zemřel po závažné nemoci 23. dubna 1991.

Přátelské vztahy jsem měl rovněž s jeho nástupcem P. Františkem Kozárem, které začaly jeho návštěvou u nás doma, na kterou přivedl svého bratrance (rovněž kněze), který studoval s mým starším bratrem Josefem na biskupském gymnáziu v Brně a který se chtěl po letech opět setkat s naší rodinou. Můj bratr se, k lítosti obou babiček, nevydal na dráhu kněze, ale vystudoval práva na Karlově univerzitě v Praze. Po této návštěvě jsme pak pana faráře Kozára občas zvali na oběd a při tom besedovali o aktuální situaci ve škole a farnosti. Pro zajímavost bych chtěl uvést, že na teologické fakultě v Olomouci studoval s bývalým pražským arcibiskupem Mons. Janem Graubnerem. Jeho hlasitý a bouřlivý slovní projev a smysl pro humor byl všeobecně známý. Často vyprávěl příhody ze svého působení ve farnosti na jižní Moravě. Uvedu jeden příběh z tohoto vyprávění. *Jednou byl vyzván, aby přišel umírajícímu udělit svátost „posledního pomazání". Děda, bývalý hospodář a pěstitel vína, ležel v posteli a v rámci posledního pomazání mu pan farář přiložil křížek ke rtům. Děda ucítil studené železo kříže, což mu připomínalo „koštýř" a zašeptal: „Neteče, neteče!" Na to pan farář dal pokyn synovi umírajícího: „Synku, přines tátovi láhev vína, aby se mu na té poslední cestě dobře šlapalo." Syn poslechl, hospodář si naposled dopřál dobrého vína a nad ránem spokojeně a tiše odešel.*

P. Kozár byl po nějaké době přeložen na poutní místo do Sloupu a následně pak na jižní Moravu do Mikulčic, kde jsme ho s manželkou rovněž navštěvovali. Jeho skon v říjnu 2013 nás velmi překvapil, a to během pobytu ve Španělsku. Z jeho vyprávění bylo vždy zřejmé, že dlouhou dobu trpí pocitem, že je svými nadřízenými málo oceňován.

P. Josef Kohoutek, který pochází z Horního Štěpánova, nastoupil na faru po P. Kozárovi. Byl to svým způsobem roztomilý a svérázný člověk. Známá byla jeho nedochvilnost a také „řidičské umění". Prostě to k němu patřilo a nedalo se s tím nic dělat. Spolu jsme měli také korektní přátelské vztahy ve škole i mimo. Rád mě navštěvoval v ředitelně, kde jsme občas, kromě jiného, probírali jeho pozdní příchody do vyučování náboženství a rovněž svérázné výchovné metody při výuce. Rodiče si na něj nestěžovali, tak to asi bylo v pořádku. Každoročně na konci školního roku sloužil mši za pedagogické pracovníky a žáky školy. I s tímto knězem jsem zažil pár povedených historek. Jeden z jeho příběhů byl opravdu neuvěřitelný.

Jednoho zimního rána jsme se v Protivanově probudili zaprášeni sněhem, který při nočním chumelení napadl. Do školy jsme se prodírali závěji, silnice byly nesjízdné, žáci z Bukové a Malého Hradiska se do školy nedostavili, protože žádný autobus se do Protivanova nedostal. Závěje na silnicích byly tak vysoké, že silničáři museli k jejich odstranění použít sněžné frézy. V 11:00 hodin se u mě v ředitelně ozval telefon. „Tady farář Kohoutek. Pane řediteli, dnes mám ve dvanáct náboženství v osmé třídě. Prosím, zdržte tam žáky, aby neodešli domů, já přijedu později, protože jsem od rána v Horním Štěpánově." Na moji otázku „Jak jste se tam dostal, vždyť silnice nejsou sjízdné?" odpověděl: „Věříte, že já sám nevím. Chvíli po poli, chvíli lesem. Můj šéf mně asi pomohl, asi řídil."

Po jeho přeložení jsem se s panem farářem už nesešel. Byl přeložen někam na jižní Moravu a později do Březí u Mikulova. O jeho působení v této farnosti jsem byl vždy informován svými příbuznými z Dolních Dunajovic. Podle posledních zpráv je už pan farář v důchodu, a to v důsledku zhoršeného zdravotního stavu.

Dalším správcem naší farnosti se stal P. Pavel Rozkydal. Byl to velmi mladý kněz, který přišel do horáckého kamenitého Protivanova z úrodného vinařského kraje. Při našich rozhovorech ve škole i u nás doma často zmiňoval svou rodnou jižní Moravu a zdůrazňoval rozdíl, který u nás viděl. Měl rád společnost, nikdy nezapomněl přijít na velikonoční pomlázku. Jako společenský člověk organizoval ochutnávky vín a další společenské akce. Kdo by ho odsuzoval za některé lidské chyby, kterých se dopustil! Za lidskými pochybeními stálo jeho mládí, mladistvá nerozvážnost a nezkušenost. Byl to příjemný a laskavý mladý kněz, který miloval svoji úrodnou jižní Moravu. Měl rád dobré víno, veselou společnost, dodržoval tradice a lidové zvyky, slušel mu slovácký kroj a uměl dobře „cifrovat" (mužský slovácký tanec). S panem farářem Rozkydalem jsem se po jeho odchodu z Protivanova rovněž nesetkal.

Tolik vzpomínka na některé kněze naší farnosti, kteří se se mnou a ostatními pedagogy spolupodíleli na vzdělávání a výchově žáků a se kterými jsem se přátelil a spolupracoval v letech, kdy jsem byl ředitelem školy (1979-2004).

Jsem rád, že žiji na vesnici, kde se lidé dobře znají, kde jsou jiné vztahy a jiná morálka než ve městech. Před časem mě o tom přesvědčilo i následující. Na venkově probíhal masopust, fašank, plesy, karnevaly. Lidé se na sebe usmívali, tančili, zpívali, radovali se. A Pražáci a Brňáci pochodovali s jakousi vlajkou, demonstrovali na podporu našeho soudruha prezidenta a přinesli si sebou transparenty plné sprostých a hnusných výrazů, nálepek a nadávek.

Kritická slova o nevhodném chování a vyjadřování, ať už politiků nebo jejich příznivců a následné vzpomínky na některé kněze naší farnosti, bych chtěl zakončit optimisticky. Vztahy mezi politiky a mezi jejich příznivci, vztahy mezi normálními lidmi, mohou být i přes odlišné názory bezkonfliktní, když budou založeny na vzájemné úctě, toleranci a slušnosti. A také bez pokrytectví, přetvářky a bez lhaní. Když lidé nebudou rezignovat na pravidla, včetně toho elementárního „nečinit druhým, co nechci, aby oni činili mně". Ono to jde, když se chce!! Prioritou by měly být mezilidské vztahy, radost z běžného života a snaha řídit se slovy: *„Nejdříve vytáhni trám z oka svého a potom se dívej na třísku v oku bližního svého."*

PhDr. Ladislav Kejík,
ředitel školy v. v.

VYSTĚHOVÁNÍ DRAHANSKA V LETECH 1940–1945

Vážení občané,
Muzeum a galerie v Prostějově představuje mimořádnou putovní výstavu DONUCENI ODEJÍT – Vystěhování Drahanska 1940–1945, která přináší dosud nejucelenější veřejnou prezentaci jednoho z největších nucených přesunů obyvatelstva na Moravě v období nacistické okupace. Tato událost se týkala i naší oblasti.
V letošním roce vyšly dvě knihy, které se zabývají problematikou vystěhování obcí na Drahansku. Jedna publikace s názvem Donuceni odejít (autorka: Dana Vedra) obsahuje fakta, fotografie, mapy, dokumenty…, druhá kniha s názvem Ptáčata bez hnízda (autorka Dáša Zouharová Šrámková) je vzpomínkovou knihou 18 příběhů vystěhovaných pamětníků. Obě knihy lze zakoupit v ICT-knihovně Protivanov.
Přinášíme Vám článek autorky výše zmíněné knihy a současně autorky a kurátorky výstavy v Muzeu Prostějov Dany Vedra z historického oddělení Moravského zemského muzea v Brně.

Již od počátku okupace se uvažovalo v nejvyšších německých kruzích o značném rozšíření cvičiště, které mělo za následek vystěhování 33 obcí ze tří politických okresů čítající více než 18 500 obyvatel. Nepřevládaly pouze vojenské potřeby. Jednalo se také o jeden z mála realizovaných plánů germanizace Československa. 5. září 1940 vydal říšský protektor Konstantin von Neurath nařízení k vystěhování 33 obcí na Drahanské vrchovině. Tím se dá oficiálně stanovit datum počátku vysídlení.

Po vyhlášení Protektorátu Čechy a Morava bylo rozhodnuto o zásadním rozšíření stávajícího vojenského cvičiště u Vyškova. To bylo založeno roku 1935 jako reakce na zhoršující se mezinárodní napětí. Československé vrchní velení se rozhodlo založit nové moderní cvičiště, které by vyhovovalo manévrům s moderními zbraněmi.
Drahanská vrchovina se vyznačuje malými obcemi, rozprostřenými v kopcích. Zdejší obyvatelé se převážně živili buď v nedalekých průmyslových aglomeracích, či v zemědělství. Ať už šlo o živnostníky, řemeslníky či dělníky, každý měl k hospodaření malou polnost, kterou se svou rodinou obdělával. Absence průmyslu a mírně zvlněný terén vyhovoval pro vojenský, zejména dělostřelecký, výcvik.
Po 15. březnu roku 1939 předala čs. armáda vojenský prostor wehrmachtu. Byl přejmenován na Truppenübungplatz Wischau (TÜP Wischau). Velitelem byl jmenován podplukovník (později plukovník) Ludwig Hammerschmidt. Jako své sídlo si vybral lovecký zámeček Ferdinandsko.
O půl roku později byla zřízena Přesídlovací kancelář Ministerstva vnitra se sídlem ve Vyškově. Ta zajišťovala hladký průběh jednotlivých vystěhování. Měla na starosti veškerou agendu včetně vyplácení záloh. Tvořila jakýsi styčný bod mezi přestěhovalci a jednotlivými úřady. Na samotném stěhování se významně podíleli také četníci, kteří měli v každé obci zřízenou kancelář. Evakuace proběhly ve čtyřech etapách. První, označována Ia., zahrnovala obce Rychtářov, Hamiltony, Lhotu, Pařezovice a Opatovice. Obyvatelé se museli vystěhovat do 31. března 1941. Následovala hned druhá fáze, zvaná Ib., do které se řadily obce Radslavice, Radslavičky, Podivice a Zelená Hora. Termín vystěhování byl stanoven do 31. října 1941.
Průběh další etapy, nazývané II., též „spěšná", provázela již mnohá úskalí. Původní plán – vystěhovat všechny obce do konce října 1942 – se brzy ukázal nereálný. Bylo zde několik důvodů. Jednak čím dál více vyvstával problém nalézt vhodné náhradní ubytování, popř. usedlosti k hospodaření. Dále platil zákaz stěhovat se do oblastí s více než 50 % populací německé národnosti, lidé se nesměli stěhovat ani do sousedních okresů. V neposlední řadě přispíval k častému posouvání termínů fakt, že se válečná situace Německa začala postupně zhoršovat a bylo třeba řešit naléhavější záležitosti.
Ti, kteří se nevystěhovali, byli nasazeni na práce ve vojenských statcích a lesích, do tzv. kommandatury. Do II. etapy byly nakonec zařazeny obce Studnice, Odrůvky, Otinoves, Hartmanice (nyní Niva). Konečný termín k vystěhování byl stanoven k 1. prosinci 1942.
Počátek roku 1943 se nesl v přípravách vysídlení obcí třetí etapy, rozdělené na IIIa. a IIIb. Ta se potom v posledních letech války dynamicky měnila a původní záměr se v některých případech zcela vytratil. V konečné podobě etapa IIIa. stanovila vyklizení obcí Nové Sady, Březina, Drahany, Bousín, Repechy, Hamry, a Rozstání k 1. listopadu 1943. Pro všechny zbývající vesnice a osady třetí etapy, tedy IIIb., byl vyklizovací termín odsunut na 1. květen 1944. Zde byly zařazeny obce Podomí, Ruprechtov, Senetářov, Krásensko, Kulířov, Housko, Molenburk (nyní Vysočany), Marianín, Lipovec, Kotvrdovice, Baldovec, Rogendorf (nyní Krasová) a část obce Jedovnice. Blížící se konec války zpomaloval v počátečních fázích velmi rychlou evakuaci obyvatelstva a jejich osobního majetku. Rok 1945 zastihl Němce při vyklizování Podomí a Ruprechtova. Jedovnice nakonec byly odsunuty na „příznivější větrnostní podmínky." Mnoho rodin z této etapy se dočkalo konce války ve svých domovech. Hned jakmile utichly poslední válečné výstřely, mnozí obyvatelé se vraceli do svých opuštěných domovů. Nastala doba návratu a obnovy.
Vystěhovalci se vraceli do svých domovů postupně. Mnozí vyslyšeli výzvu okresních národních výborů, aby přijali jako kompenzaci usedlosti po německých obyvatelích. Ti byli v důsledku Benešových dekretů zbaveni majetku a byl jim nařízen odsun do Německa či Rakouska. Ten probíhal v letech 1945–1947 (i dále). Mnozí z Drahanska se tedy nastěhovali do bývalých německých obcí na Vyškovsku, Konicku a severní Moravě (zejména do Libiny). Trvalo bezmála deset let, než se poničené obce z Drahanské vrchoviny plně vzpamatovaly z válečných událostí a vystěhování. Počty domů a obyvatel však dosud u žádné z nich nikdy nepřekonaly čísla před vystěhováním dodnes.

Dana Vedra

Výstava Donuceni odejít v Muzeu a galerii Prostějova bude otevřena do 27. září.

FARNOST PROTIVANOV

Milí farníci, rád bych Vás všechny pozdravil a pokusil se navázat na minulý zpravodaj. O Vánocích jsem měl velkou radost, když žáci ZUŠ Konice, pobočka Protivanov vystoupili pod vedením p. uč. Holubové v sousední farnosti Vysočany. Místní lidé byli potěšeni a povzbuzeni. Sešel se plný kostel. Myslím, že to je cesta, kterou je třeba se ubírat, abychom měli otevřené oči a srdce nejen pro svoje potřeby, ale otevírali je i těm, kteří jsou kolem nás a uvědomovali si, že tvoříme jedno společenství. Nikdo by nikde neměl být nikomu lhostejný. Protože jsem farářem v těchto dvou farnostech, musíme se to učit nejprve na tomto poli. V jedné písni se zpívá: „Poznají nás po lásce, křesťany….", tzn. mít hezké vztahy mezi sebou, mít se rádi a mít radost z toho, že se vidíme.

Tak by to mělo být i s účastí na bohoslužbě. Pro křesťana je to ta nejkrásnější událost, kterou může oslavovat Boha a zároveň ji prožívat skrze společenství, které sjednocuje a spojuje právě láska k Bohu. Tam, kde je účast na bohoslužbě spojena jen s povinností, či s pouhým zvykem, je to zoufale málo a je to škoda. K tomu, aby se člověk na bohoslužbu těšil, musí každý dorůst a je to na osobním vztahu k Bohu a prožívání víry. Myslím, že, když tak často mnozí navštěvujeme bohoslužby, mělo by to být na nás také vidět – že nás Bůh vede, proměňuje a posvěcuje. Pokud se s námi nic neděje (netoužíme být lepší) a naše mezilidské vztahy zamrzly na nějakém bodu, je to špatně. O to víc si pak vážím těch, kteří možná do kostela pravidelně nechodí, ale mají srdce dokořán a jsou ochotni pomoci či podpořit různá dobra kolem sebe či dělají něco navíc, co by dělat nemuseli, kdyby mysleli jen na sebe.

V protivanovské sokolovně divadelní spolek Křemílek Team z Bosonoh sehrál pohádku O živé vodě. Výtěžek byl použit na podporu hospice sv. Martina. Vybralo se: 7.600,- Kč. Všem díky za účast a podporu.

Zúčastnili jsme se Žďárských pašijí, kde hrálo víc jak 200 účastníků pod širým nebem. Byla to působivá podívaná. Mohla pomoci prožít velikonoční události jinak, než jsme zvyklí. Po dlouhém zvažování jsem měl radost ze společného setkání pastoračních rad obou farností, které spravuji, protože je třeba hledat nejen svou cestu, ale cestu společnou. Z toho důvodu, byla také velikonoční vigilie – oslava vzkříšeného Krista pro obě farnosti společná a to v Protivanově. Po vigilii byla možnost chvíli i posedět na agapé ve farním sále. Mnozí z návštěvníků ocenili možnost být spolu a vzájemně si naslouchat. Myslím, že společným setkáním a naslouchání se mnozí musíme ještě učit. Doba, ve které žijeme, je zahlcena informacemi a vidíme to na mladých i na sobě, jak často držíme v rukou mobil a jak často dokážeme hovořit, naslouchat a být s druhými - a to mohou být i ti nejbližší doma.

Sboru dobrovolných hasičů děkuji za službu u Božího hrobu. Dík i vám ostatním, kteří jste přišli buď sami či se svou rodinou. Svým osobním postojem a příkladem svědčíme druhým o Bohu, co pro nás znamená, aniž bychom o něm mluvili. I to je k zamyšlení, zda nám „věřícím" Bůh přináší RADOST a POKOJ nebo jen plníme příkazy a zákazy, abychom měli od něj - pokoj.

S ministranty jsme se zúčastnili diecézní poutě v Rajhradě. I když jsem vyzýval místní, z nich se nikdo nepřihlásil. Jel jsem tedy pouze s ministranty z Vysočan, kteří byli 4. Pouť se vydařila, počasí přálo, chlapci si ji užili. Na sv. Josefa byla pouť v Bukové a na sv. Floriána pouť hasičů v Protivanově. Obě poutě se vydařily. Všem členům hasičského sboru to slušelo a bylo vidět, že nosí svůj kroj s hrdostí a radostí. Byla zdůrazněna myšlenka, že i když stejnokroj na sobě nemám, jsem stále hasičem, stejně jako křesťan je křesťanem nejen v kostele, ale i v běžném životě: doma, v práci, ve škole, v restauraci, na zábavě,….

Na faře též proběhlo setkání kněží a jáhnů boskovického děkanství, které bývá pravidelně každý měsíc. Místa setkání se střídají. V Protivanově je to 1x za rok. Účastníci byli nadšeni čistotou fary, kostela a jeho výzdobou, pohoštěním a vřelým lidským přijetím. Za městys Protivanov dostali i dárek v podobě hrnečku a propisky s logem Protivanova k připomenutí výročí první písemné zmínky. Všem, kteří se podíleli, patří velké díky.

V kostele též proběhla mše sv. pro sedmdesátníky. Ti po mši sv. pokračovali setkáním v Griltouru. Těší mne, že si lidé uvědomují, že je za co Bohu děkovat a při společných setkáních na to také myslí. I mnohé rodinné oslavy počítají při oslavě životního jubilea s vděčností k Bohu. Z toho mám jen radost.

V květnu jsme šly obě farnosti pěší zásvětnou pouť do Sloupu. V Protivanově bývalo zvykem chodit na sv. Annu. Na setkání pastoračních rad bylo dohodnuto, že půjdeme na toto poutní místo ne každá farnost zvlášť, ale společně v tomto termínu. Poutní procesí se po cestě propojila a byla vzájemným povzbuzením a radostí. Každá pouť a setkání má povzbuzovat a posilovat vztahy mezi sebou navzájem. Pokud by nás pouhý termín pouti měl rozdělovat, přemýšlejme o smyslu a významu pouti.

Velkou událostí byla slavnost prvního svatého přijímání. Deset dětí, z toho 8 z naší farnosti (2 děvčata a 6 chlapců), se setkalo poprvé s Ježíšem. Kostel, fara i cesta od fary ke kostelu byla uklizena a vyzdobena. Dětem to moc slušelo. Rodiče seděli v prvních řadách. Často sedávají někde vzadu či na kůru. I proně to byl silný okamžik, kdy mohli zavzpomínat na své první svaté přijímání. Možná někteří z nich nemohou pro různé události v životě sami přistupovat ke svátostem. O to víc mohou děti, když jsou Pánu Ježíši tak blízko, předkládat Ježíši starosti svých rodičů a vyprošovat jim potřebné milosti. Jen tiše doufám a modlím se, aby pro mnohé děti toto setkání s Ježíšem nebylo zároveň i posledním.

V červnu vyvrcholila v naší brněnské diecézi slavnost blahořečení dvou kněží Jana Buly a Václava Drboly umučených za komunistického režimu. Slavnost proběhla na brněnském výstavišti. Zúčastnili jsme se velkým busem. Byla to pro všechny mimořádná a silná událost. Oba kněží zemřeli v mladém věku:

31 a 39 let. Přemýšlel jsem, jak mnoho dokáže život jednoho člověka ovlivnit svět, když jej člověk prožívá pravdivě a poctivě. Kéž by svědectví našeho života bylo v jednotlivých událostech také pravdivé a poctivé.
Oslavu Božího Těla jsme prožili opět obě farnosti společně. Počasí přálo, i když v závěru slavnosti již foukal větší vítr. Děkuji lidem, kteří již v brzkých ranních hodinách připravovali a zdobili oltáře. Ocenil jsem práci kostelníků, kteří v kostele nachystali vzorně vše potřebné: korouhve, baldachýn,… Průvodem nás provázela Holóbkova muzika. Děti sypaly květiny a jak mi psala jedna maminka, malá dcerka předškolního věku si průvod užívala s radostí. To bych si přál, abychom vždycky odcházeli z bohoslužeb s radostí v srdci a dokázali se o ni dělit s těmi, kteří jsou kolem nás.
S dětmi z náboženství jsme se zúčastnili Jednoho dne s hrdiny dnešní doby, kdy byl na celý den připraven program pro děti v Boskovicích. Celkem se zúčastnilo přes 300 dětí. Den začal mší svatou a pak děti na různých stanovištích poznávaly život různých svatých. Zkušenosti na stanovištích je měly povzbudit k následování a konání dobra za všech okolností. Měl jsem radost, že se přípravného týmu a jednoho stanoviště ujala i mládež z naší farnosti. Dětem se líbilo. Mohly se povzbudit v setkání s dalšími kamarády kolem. I dospělí a průvodci ocenili připravené setkání a byli povzbuzeni hojnou účastí mladé generace.

CO NÁS ČEKÁ:
- **27. 6.** (sobota) – zásvětná pouť farnosti Vysočan do Křtin – zde mše sv. v 18.30. Z Protivanova plánujeme, že bychom jeli na kole jako v loňském roce.
- **5. 7.** (neděle) – slavnost sv. Cyrila a Metoděje, společná poutní mše sv. ve Vysočanech. Z Protivanova bude možnost jet busem či jít pěšky.
- **2. 8.** (neděle) – porciunkuli – pěší pouť Protivanova do Jednova
- **11.–15. 8.** – celostátní setkání mládeže v Ostravě
- **22. 8.** (sobota) – mše sv. v Bukové k výročí 135 let založení Sboru dobrovolných hasičů.
- **23. 8.** (neděle) – pouť Repechy, mše sv. v 17.00 (pěší odchází od kostela v Protivanova v 16.00)
- **6. 9.** – pouť v Protivanově
- **12. 9.** – pěší pouť na Vranov u Brna
- Pouť v Oklukách a u Honzíkova kříže – bude ještě upřesněno.

Děti mají o prázdninách možnost zúčastnit se táborů. Díky všem těm, kteří je připravují a na nich se podílejí.
Fotky z různých uvedených akcí je možno shlédnout na farním webu: www.farnostprotivanov.cz. Zde jsou i další informace, které jsou průběžně aktualizovány.

Mnohé z Vás čeká čas dovolených, děti se těší na prázdniny. Přeji Vám, ať dokážete hezky prožívat čas, který máme. Ne zítra nebo jen na dovolené, ale každý den. Važme si času, kdy můžeme být spolu. V rodině třeba u nedělního společného oběda, kdy se celá rodina sejde a může si uvědomit, jak je to velký dar být spolu.

S pozdravem a požehnáním
P. Sobotka, farář

MATEŘSKÁ ŠKOLA

ROK PLNÝ ZÁŽITKŮ, SPOLUPRÁCE A SPOLEČNÝCH CHVIL

Milí rodiče, vážení občané,
školní rok se pomalu blíží ke svému závěru a my se opět ohlížíme za obdobím plným zážitků, nových zkušeností a společně strávených chvil. Jaro nám přineslo spoustu příležitostí k objevování, tvoření, výletům i setkávání s rodinami našich dětí. Každý den se snažíme, aby děti odcházely ze školky nejen s novými znalostmi, ale především s radostí, hezkými vzpomínkami a pocitem, že jsou součástí místa, kde je jim dobře.

ŠKOLKOVÝ PLES – NOVÝ ZÁŽITEK, KTERÝ SE VYDAŘIL

V následujících řádcích bychom se s vámi rádi podělili o některé z akcí a událostí, které jsme v posledních měsících společně prožili. Bylo jich opět mnoho a každá z nich byla něčím výjimečná. Ještě než se však pustíme do jarních aktivit, rádi bychom se vrátili k jedné mimořádné události, která se letos uskutečnila vůbec poprvé. Náš 1. školkový ples.

Školkový ples

Tato myšlenka vznikla s cílem nabídnout dětem i jejich rodinám netradiční společenský zážitek. Chtěli jsme vytvořit slavnostní odpoledne, během kterého se děti promění v malé dámy a gentlemany, obléknou si své nejkrásnější šaty a obleky a společně si užijí výjimečné chvíle v příjemné atmosféře.
Máme velkou radost, že se tato premiérová akce setkala s velmi pozitivním ohlasem a předčila naše očekávání. Děti si užily bohatý program plný zábavy, hudby a tance. K tanci a poslechu hrál DJ, který vybíral oblíbené dětské písničky a vytvářel skvělou atmosféru po celé odpoledne. Velký úspěch sklidil také kouzelník, který dětem vykouzlil nejeden úsměv na tváři a vytvářel z balónků různá zvířátka. Nechyběl ani bo-

hatý sladký koutek, občerstvení a oblíbená pizza.
Součástí programu bylo také krásné taneční vystoupení našich dětí, které si vysloužilo zasloužený potlesk všech přítomných. Pro mnohé rodiče i prarodiče to byl jeden z nejdojemnějších okamžiků celého odpoledne.
Velké poděkování patří všem zaměstnancům mateřské školy, kteří věnovali svůj čas, energii a nadšení přípravám celé akce a vytvořili pro děti i jejich rodiny nádherné plesové prostředí. Poděkování si zaslouží také všichni sponzoři, místní firmy, městys Protivanov a samozřejmě rodiče našich dětí. Děkujeme za finanční i věcné dary do dětské tomboly a za veškerou podporu, bez které by nebylo možné tuto krásnou akci uspořádat. Stejné poděkování patří také přátelům mateřské školy, kteří přiložili ruku k dílu a pomohli s organizací i samotným průběhem celé akce.
Náš ples jsme záměrně nazvali První školkový ples, protože věříme, že se z něj stane krásná tradice, která bude spojovat děti, rodiče i přátele naší školy. Už nyní se těšíme na další ročníky a na nová překvapení, která pro děti a jejich rodiny připravíme.
Ještě jednou děkujeme všem, kteří byli součástí této výjimečné akce a pomohli vytvořit nezapomenutelné odpoledne plné radosti, tance, smíchu a společných zážitků.

SPOLEČNÉ AKTIVITY A PROJEKTY

Po krásných plesových zážitcích se vraťme zpět k běžnému životu v naší mateřské škole. Ti, kteří pravidelně čtou naše příspěvky ve zpravodaji, dobře vědí, že u nás se stále něco děje. Snažíme se dětem připravovat pestrý program plný tematických dnů, projektů, výletů, tvoření i zajímavých setkání. Během školního roku se u nás uskuteční tolik aktivit, že by jejich výčet zabral hned několik stran. Rádi bychom proto zmínili alespoň některé z těch, které nám udělaly velkou radost a které rozhodně stojí za připomenutí.
Jedním z velmi příjemných a milých setkání byla letošní první společná dílna pro děti a jejich dědečky. Pozvali jsme je do mateřské školy, aby společně strávili čas při výrobě ptačích budek. Dědečkové ochotně pomáhali dětem se zatloukáním, sestavováním i dokončováním budek, a vznikla tak nejen krásná díla, ale především vzácné společné zážitky napříč generacemi. Pro naše hosty bylo připraveno drobné občerstvení a nechyběl ani prostor pro povídání, sdílení zkušeností a společné chvíle s vnoučaty.
Vyrobené budky jsme následně s dětmi společně dozdobili. Děti pro ně vytvářely vlastní obrázky, které jsme pomocí gravírování přenesli na dřevo, a budky jsme doplnili také o přírodní dekorace. V nejbližší době je rozmístíme po Protivanově a věříme, že poskytnou bezpečný domov místním ptáčkům. Děti se už nyní těší, že budou budky během procházek navštěvovat a v zimních měsících pomáhat s přikrmováním jejich nových ptačích obyvatel.
U přírody ještě chvíli zůstaneme. Před budovou mateřské školy jsme společně dokončili také hmyzí domečky. Během vycházek děti sbíraly různé přírodniny a materiály, kterými jsme domečky postupně vyplňovali. Nyní už netrpělivě pozorujeme, kteří drobní obyvatelé si v nich najdou svůj nový domov. Děti se přitom přirozenou formou seznamují se světem hmyzu, poznávají jeho význam pro přírodu a společně zkoumáme, jaké druhy mohou v hmyzích domečcích žít.
Velké poděkování patří panu Karlovi Trnečkovi, který pro naši mateřskou školu hmyzí domečky vyrobil, pomohl s jejich umístěním i ukotvením. Velmi si vážíme jeho ochoty a podpory, díky které mohou děti pozorovat život hmyzu přímo v okolí školky.
Příroda nás letos provázela i dalším krásným projektem s názvem „Líhneme ve školce". Na několik týdnů se naše mateřská škola proměnila v malé pozorovací centrum, kde jsme měli zapůjčenou speciální líheň s vajíčky. Děti s velkým napětím sledovaly každý den vývoj budoucích kuřátek a společně se těšily na okamžik, kdy se začnou klubat na svět.
A ten den skutečně přišel. Postupně se nám z vajíček vylíhla malá kuřátka, která se na čtrnáct dní stala součástí života naší školky. Děti měly jedinečnou možnost pozorovat jejich růst, vývoj i každodenní potřeby. Pomáhaly s doplňováním krmení a vody a s nadšením sledovaly, jak se z malých, právě vylíhnutých kuřátek stávají čilí a zvídaví opeřenci.
Po skončení projektu našla kuřátka nový domov u místní rodiny, která se o ně s láskou stará. Děti je mohou i nadále navštěvovat a sledovat, jak rostou. Pro mnohé z nich to byla první možnost zažít zrození nového života takto zblízka, a právě proto patřil tento projekt mezi nejkrásnější a nejvíce prožitkové aktivity letošního roku.

PLAVECKÝ KURZ, ČARODĚJNICE I VÝLETY

Velký úspěch zaznamenal také plavecký kurz, který jsme po loňských pozitivních zkušenostech opět zařadili do našeho školního programu. Každý týden jsme dojížděli do plavecké školy v Boskovicích a letos se k předškolákům přidaly také děti z mladší třídy. Máme radost, že se nám podařilo vyhovět přání rodičů a nabídnout tuto možnost i našim nejmenším.
Během deseti lekcí si děti užily spoustu her, zábavy a různorodých vodních aktivit. Hlavním cílem kurzu nebylo naučit děti v tomto věku dokonale plavat, ale především jim pomoci získat kladný vztah k vodě, odbourat případný strach a osvojit si základní dovednosti pro bezpečný pohyb ve vodním prostředí. Vše probíhalo hravou a přirozenou formou, díky které se děti na každou lekci těšily.
Největší odměnou pro nás byly rozzářené dětské tváře a nadšení, se kterým děti o svých zážitcích vyprávěly. Věříme, že si své plavecké dobrodružství budou ještě dlouho pamatovat a že jim získané zkušenosti pomohou při dalších setkáních s vodou. Velkou radost nám udělala také zpráva, že budeme moci v této oblíbené aktivitě pokračovat i v příštím školním roce.
Konec dubna patřil tradičně oblíbenému pálení čarodějnic. Naše mateřská škola se na jeden den proměnila v kouzelnou čarodějnickou školku plnou malých čarodějů a čarodějnic. Děti si užily den plný her, kouzel a zábavných úkolů. Nechyběla výroba kouzelných lektvarů, které si děti odnesly domů, čarodějnická diskotéka ani hledání tajemných čarodějnických potvůrek ukrytých v kotlících.
Velké poděkování patří rodičům, kteří děti krásně připravili a proměnili je v opravdové malé čaroděje a čarodějnice. Atmosféra byla opravdu kouzelná. Děti si navíc v předchozích dnech samy připravily čarodějnici, kterou jsme společně symbolicky upálili na školní zahradě a přivítali tak jaro.

Čarodějnické dopoledne

Největším jarním výletem byl bezesporu výlet do Zoo Jihlava. Na tento den se děti těšily dlouho dopředu. O zvířátkách jsme si společně povídali, poznávali jsme jejich způsob života a celý výlet jsme podpořili také tematickým týdnem zaměřeným na zvířata ze zoologických zahrad.
Přestože nám počasí tentokrát úplně nepřálo, nenechali jsme si výlet ničím pokazit a užili jsme si den plný objevování, poznávání a společných zážitků. Zoo Jihlava nám nabídla příjemné prostředí, kde jsme měli dostatek času vše si v klidu projít, pozorovat zvířata z různých koutů světa a dozvědět se o nich mnoho zajímavostí. Právě možnost zastavit se u jednotlivých výběhů, nikam nespěchat a vnímat atmosféru celého místa byla jedním z důvodů, proč si děti výlet tolik užily.
Velkou výhodou bylo také zajištěné stravování přímo v areálu zoologické zahrady. Děti tak měly připravený oběd a nemusely si s sebou vozit velké množství jídla na celý den. Jsme rádi, že se nám podařilo tuto možnost

zajistit a dětem tak dopřát ještě větší pohodlí během celého výletu.
Největší pochvalu si však zaslouží naše děti. Po celou dobu byly šikovné, ohleduplné, pozorné a spolupracovaly na jedničku. Díky jejich zodpovědnému chování jsme si mohli celý den společně naplno užít. Na závěr si děti mohly vybrat také drobný suvenýr na památku, který jim bude tento krásný výlet ještě dlouho připomínat.
Domů jsme se vraceli unavení, ale plní nových zážitků, poznatků a krásných vzpomínek, které k dětství a školkovým výletům neodmyslitelně patří.

DEN PRO MAMINKY, BABIČKY A DĚDEČKY

Svátek maminek jsme letos oslavili trochu netradičně. Uspořádali jsme pro maminky piknik na zahradě mateřské školy. Přestože jsme termín museli kvůli počasí několikrát přesouvat, vyplatilo se počkat. Měli jsme totiž jasnou představu o tom, jak by tento výjimečný den měl vypadat, a nechtěli jsme z ní slevit. Naším přáním bylo dopřát maminkám příjemné odpoledne plné pohody, společných chvil s dětmi a radosti bez každodenních starostí.

Piknik pro maminky

Pro maminky bylo připraveno malé občerstvení, o které se s velkou péčí postaraly samotné děti. Nechyběla káva, příjemné posezení ani prostor pro společné povídání a sdílení krásných okamžiků. Velkou radost udělala také společná výroba kytic z řezaných květin, které si děti se svými maminkami samy uvázaly. Každá kytice tak byla originální a nesla v sobě nejen krásu květin, ale především společně strávený čas.
Děti maminkám předaly také vlastnoručně vyrobené dárečky a připravily pro ně milé překvapení. Ve třídě na ně čekalo video, ve kterém děti vyprávěly o svých maminkách. Maminky se dozvěděly, co mají rády, co je baví, co dobrého vaří nebo kdy se občas zlobí. O dojemné chvíle nebyla nouze a nejedno oko zůstalo vlhké. Právě takové okamžiky byly tím, co jsme chtěli maminkám darovat.
Společné odpoledne jsme zakončili písničkou, kterou děti maminkám zazpívaly. Kdo chtěl, mohl si následně ještě užít čas na školní zahradě a dětském hřišti. Jsme rádi, že jsme mohli tento sváteční den prožít v klidné a pohodové atmosféře, bez dlouhého nacvičování besídek, a věříme, že dětem se podařilo vykouzlit svým maminkám úsměv na tváři a krásnou vzpomínku.
Po oslavách Dne maminek jsme nezapomněli ani na ty, kteří v životě našich dětí hrají neméně důležitou roli – na babičky a dědečky. Již třetím rokem jsme proto uspořádali oblíbené dopoledne Babička a dědeček ve školce, které se stalo nedílnou součástí našich společných setkání.
Děti si pro své prarodiče připravily krátké vystoupení, ve kterém předvedly písničky, tanečky i další dovednosti, které během roku ve školce získaly. Nešlo o žádnou velkou besídku, ale o milé setkání, při kterém mohly ukázat, co je baví a co se naučily. Po vystoupení následovalo společné posezení u kávy a drobného občerstvení. Prarodiče měli možnost popovídat si, pohrát si se svými vnoučaty, prohlédnout si prostředí mateřské školy a zavzpomínat na svá vlastní školková léta.
Velmi nás těší, že se tato akce setkává s čím dál větším zájmem a že se k nám babičky a dědečkové každoročně vracejí. Vnímáme ji jako krásnou příležitost k mezigeneračnímu setkávání a posilování vztahů mezi dětmi a jejich prarodiči.
Příjemné chvíle jsme však nesdíleli pouze v prostředí naší mateřské školy. Již po několikáté jsme přijali milé pozvání do Domova pro seniory v Boskovicích, kde byl pro děti u příležitosti Dne dětí připraven pestrý program plný her, pohybu a zábavy. Zaměstnanci domova pro nás nachystali velmi příjemné odpoledne, během kterého panovala přátelská atmosféra a dobrá nálada.
Silným zážitkem bylo také vypouštění balónků s přáními. Děti si za pomoci dospělých napsaly svá tajná přání a poté je symbolicky vyslaly do světa. Za pozvání, srdečné přijetí i pečlivě připravený program děkujeme všem zaměstnancům domova. Velmi si vážíme dlouhodobé spolupráce a možnosti pravidelně se setkávat napříč generacemi.

Babička a dědeček ve školce

Domov pro seniory v Boskovicích

DEN DĚTÍ A HASIČSKÝ ZÁŽITEK V KONICI

Oslavy Dne dětí jsme zahájili 1. června a připravili jsme pro děti den plný zážitků. Naší první zastávkou bylo Blansko, kde jsme navštívili oblíbenou dětskou hernu Hopík. Toto místo již dobře znají všechny naše děti, protože jej pravidelně využíváme při výjimečných příležitostech. Herna nám nabízí dostatek prostoru, je pro naši školku rezervována pouze pro nás a děti si zde mohou naplno užít pohyb, hry i společnou zábavu.
Po dopoledni plném dovádění jsme se vydali do Doubravice nad Svitavou, kde nás čekala návštěva pštrosí farmy. Děti měly možnost zblízka pozorovat malá pštrosí mláďata a dozvědět se mnoho zajímavostí o jejich životě. Příjemným zpestřením bylo také setkání s lamami, které děti s nadšením krmily připravenými granulemi.
Přestože nám počasí ke konci dne připravilo deštivou tečku, nenechali jsme si dobrou náladu pokazit. Po návratu do školky jsme si uspořádali malé školkové kino. Děti si pochutnaly na svačině, kterou během nabitého dne nestihly celou sníst, pohodlně se usadily a společně zhlédly pohádku, kterou si samy vybraly. I díky tomu měl Den dětí příjemné zakončení.
Mezi zážitky, na které budeme ještě dlouho vzpomínat, patří také návštěva požární stanice v Konici. Na pozvání tatínků našich dětí, pana Menšíka a pana Vybíhala, kteří zde pracují, jsme měli možnost nahlédnout do světa profesionálních hasičů a poznat jejich práci zblízka.
Pro děti byl připraven bohatý a poutavý program plný ukázek, zajímavostí i praktických aktivit. Mohly si prohlédnout hasičskou techniku, posadit se do hasičské čtyřkolky, sledovat práci s proudnicí a vodou nebo nahlédnout do zázemí stanice. Velký zájem vzbudila také ukázka sušení hasičských hadic a povídání o tom, jak probíhá zásah u mimořádných událostí.
Největší pozornost si získala ukázka slaňování z budovy, která dětem přiblížila jednu z mnoha dovedností, které hasiči při své práci využívají. O nevšední zážitek nebyly ochuzeny ani paní učitelky, které si mohly vyzkoušet výjezd na plošině do výšky téměř 40 metrů a podívat se na okolí z úplně jiné perspektivy.
Celé dopoledne bylo plné nových poznatků, zážitků a obdivu k práci těch, kteří každý den pomáhají druhým. Za vstřícnost, ochotu, skvěle připravený program i čas, který nám hasiči věnovali, patří všem zúčastněným velké poděkování.

ZÁVĚR ŠKOLNÍHO ROKU A CO NÁS ČEKÁ

Zatímco se školní rok pomalu blíží ke svému konci, život v naší mateřské škole rozhodně

Hasiči Konice

Herna Hopik Blansko

nezpomaluje. Naopak, poslední týdny jsou plné zajímavých aktivit a děti si užívají vše, co jsme společně během roku vytvořili.

Velkou radost nám v těchto dnech dělá naše školková zahrádka. To, co děti již brzy na jaře zasely a zasadily, nyní přináší své první plody. Každý den sklízíme dozrávající hrášek, který si děti s chutí sbírají přímo z lusků a pochutnávají si na něm. Starají se také o jahody a lesní jahůdky, pravidelně zalévají bylinky, jako je máta nebo pažitka, a společně pečují o celou zahrádku.

Je krásné sledovat, jak děti přirozeně poznávají, že za každou úrodou stojí trpělivost, péče a pravidelná práce. O to větší radost pak mají ve chvíli, kdy mohou ochutnat něco, co samy pomáhaly vypěstovat.

A co nás čeká v nejbližších dnech? Jak už jsme zmínili v úvodu, školní rok se pomalu chýlí ke svému závěru a před námi jsou jedny z nejočekávanějších akcí celého roku.

Velkým dobrodružstvím bude přespávání předškoláků ve školce. Odpoledne zahájíme v dětské herně v Boskovicích, kde si děti užijí spoustu zábavy. Nebude chybět ani oblíbená zmrzlina a pizza piknik v zámeckém parku. Poté se přesuneme zpět do mateřské školy v Protivanově, kde na děti čeká stezka předškoláka, večerní pohádka a společné přespání ve školce. Ráno si je rodiče vyzvednou po snídani a děti si odnesou nejen krásné vzpomínky, ale také pocit hrdosti na to, že zvládly svou velkou školkovou noc.

Nezapomínáme ani na tatínky. Když jsme letos připravili speciální odpoledne pro maminky, chtěli jsme podobný zážitek dopřát také jim. Proto jsme do programu zařadili Den otců spojený s přespáváním ve stanech na zahradě mateřské školy. Tatínci a děti si společně postaví svůj malý tábor, čeká je posezení u ohně, hudba, společné aktivity i večerní program. Přespání je zcela dobrovolné, ale věříme, že pro mnohé rodiny vzniknou vzpomínky, na které budou ještě dlouho rády vzpomínat.

Závěr června bude tradičně patřit loučení s předškoláky. Letos naši mateřskou školu opouští 22 dětí, které po prázdninách nastoupí do základní školy a vydají se na novou životní cestu. Pro mnohé z nich je školka místem, kde prožily několik let plných her, kamarádství, prvních úspěchů i důležitých životních zkušeností. Slavnostní rozloučení proběhne za účasti rodičů a bude příležitostí poděkovat dětem za společně strávené roky a popřát jim mnoho štěstí, radosti a úspěchů v další etapě jejich života.

Poslední tečkou za letošním školním rokem bude Zahradní slavnost, na kterou srdečně zveme všechny děti, rodiče, prarodiče i přátele naší školy. Pro děti bude připraven skákací hrad – děkujeme panu Vybíhalovi z www.hopsnisi.cz za milý sponzorský dar, který všechny děti ocení. Chybět nebude ani zmrzlina, palačinky a další dobroty, na jejichž přípravě se každoročně podílejí také rodiče a prarodiče našich dětí. Připraven bude také doprovodný program a příležitost společně strávit příjemné odpoledne před začátkem letních prázdnin.

PODĚKOVÁNÍ A NOVINKY DO BUDOUCNA

Každý školní rok si zaslouží důstojné a radostné zakončení. Ten letošní byl plný zážitků, nových zkušeností, společných setkání i krásných okamžiků, které budeme ještě dlouho nosit v paměti. Velké poděkování proto patří všem zaměstnancům mateřské školy, kteří do své práce každý den vkládají nejen své zkušenosti a energii, ale především srdce. Právě díky nim může být naše školka místem, kde se děti cítí bezpečně, spokojeně a kam chodí s radostí.

Důležitým momentem letošního roku byl také zápis do mateřské školy. Velmi nás potěšil zájem rodičů o naši školku. K zápisu bylo podáno celkem 29 přihlášek, přijmout jsme však mohli pouze 19 dětí. Právě tato skutečnost nás vedla k zamyšlení nad dalšími možnostmi rozvoje mateřské školy.

S velkou radostí můžeme oznámit, že po řadě jednání mezi mateřskou školou, vedením základní školy a městysem Protivanov bylo rozhodnuto o přípravě rozšíření mateřské školy o třetí třídu. Tento krok nám umožní nabídnout více míst dětem nejen z Protivanova, ale i z širšího okolí. Zároveň pomůže vytvořit lepší podmínky pro nejmenší děti a připravit se na budoucí potřeby rodin, které v obci žijí nebo o životě v Protivanově uvažují. Rozšíření mateřské školy nevnímáme pouze jako řešení aktuální kapacity. Může jít o zásadní krok pro další rozvoj celého školství v Protivanově, včetně návaznosti na základní školu. Pokud chceme do budoucna udržet dostatečný počet dětí nejen ve školce, ale následně i ve školních lavicích, musíme vytvářet podmínky pro rodiny už od nejnižšího věku dětí. Vnímáme to jako důležitý krok do budoucnosti a další možnost, jak rozvíjet kvalitní předškolní vzdělávání v naší obci. V tuto chvíli zatím nejsme schopni poskytnout více konkrétních informací o projektu, protože celý proces běží relativně krátce a aktuálně se dojednávají jednotlivé podrobnosti. Jakmile budeme znát další detaily a bude možné je představit, seznámíme s projektem také veřejnost.

Od 1. září 2026 nás zároveň čeká organizační změna, kdy dojde k propojení mateřské školy se Základní školou Protivanov pod vedením pana ředitele Mgr. Jaroslava Vašíčka. Tuto změnu vnímáme jako příležitost k ještě užší spolupráci mezi mateřskou a základní školou, k plynulejšímu přechodu dětí do první třídy a k dalšímu rozvoji vzdělávání v Protivanově. Věříme, že spojení obou škol přinese nové možnosti a naváže na vše dobré, co se nám společně daří budovat.

Když se ohlédneme za uplynulým školním rokem, vidíme za sebou stovky společných zážitků, úsměvů, objevů, výletů, tvoření i setkání s lidmi, kteří naši školku podporují a mají ji rádi. Byl to rok plný práce, ale také radosti z toho, že můžeme dětem vytvářet prostředí, ve kterém se cítí spokojeně a šťastně.

Děkuji všem zaměstnancům mateřské školy, kteří svou práci vykonávají s nadšením, profesionalitou a především srdcem. Jsem hrdá na tým lidí, kteří každý den dávají dětem to nejcennější. Svůj čas, energii, péči a laskavost.

Poděkování patří také rodičům za jejich důvěru a aktivní spolupráci. A v neposlední řadě děkujeme dětem, které každý den přicházejí do školky s úsměvem, zvídavostí a radostí z objevování. Právě díky nim má naše práce skutečný smysl.

Přejeme vám krásné léto plné odpočinku, slunečných dnů, rodinné pohody a nezapomenutelných prázdninových zážitků.

Eva Pavlíčková
zastupující ředitelka MŠ Protivanov

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Děkujeme vám všem, naši přátelé a spoluobčané, za slova útěchy, květinové dary a za společné poslední rozloučení s našim drahým zesnulým, panem Františkem Soldánem, č.p. 19. Současně vyjadřujeme velké poděkování i našim hasičům a všem občanům, kteří se účastnili poskytnutí 1. pomoci našemu dědečkovi. Vážíme si vaší práce a sounáležitosti. Rodina Soldánova.

Upřímně děkujeme za projevy soustrasti a za květinové dary všem známým, přátelům a občanům Protivanova, kteří společně s námi doprovodili na poslední životní cestě našeho tatínka, pana Josefa Baráka, č.p. 346. Manželka a děti s rodinami.

U PROTIVANOVA ROSTE POKLAD

Víte, že vám kousek od Protivanova roste poklad? Poklad, který jezdí obdivovat odborníci - botanici z celé České republiky. A dokonce je letos vyhlášený kytkou roku. Na Přírodní památce u Žlíbku (kousek od bývalého výletiště, nad současným areálem tábora) totiž roste kriticky ohrožený druh – hořeček český. Příbuzný více známého hořce horského. Jenom ten náš hořeček má květy víc do fialova a na jedné rostlině jich je mnohem víc.

O louku už víc jak 20 let pečuje náš spolek Barvínek. Před 40 let na louce hořeček při sběru podkladů do diplomové práce objevila jeho zakladatelka Dáša Zouharová, rozená Šrámková z Bousína. O 20 let později se zasadila o ochranu toho území. Jak se o louku a hořeček starat ladíme s Krajským úřadem Olomouckého kraje, pravidelně jej také konzultujeme s odborníkem přímo na hořečky, RNDr. Jiřím Brabcem.

Prováděným managementem (dvojí kosení) se snažíme co nejvíce přiblížit způsobu obhospodařování parcely v minulých dobách, kdy louka byla pravděpodobně v červnu kosena, avšak koncem léta spásána ovečkami. Při říjnovém hrabání trávy se snažíme co nejvíce narušit vysoké mechové polštáře, které na louce zůstávají díky zastínění okolních vysokých stromů.

Hořeček totiž dříve rostl na pastvinách, kde tohle narušování „zajišťovala" kopýtka ovcí a koz. A to je rozhodující pro růst nových rostlin – semínka hořečku se musí uchytit v čerstvě naručené půdě. Přes mech a hustý porost trávy jinak nemají šanci.

Chcete se k nám přidat? Dejte vědět na info@barvinek.net. Ještě nás letos čeká právě vyhrabávání mechu a každá ruka kovové hrábě se hodí…

Marie Horáková,
předsedkyně spolku Barvínek

POVĚZ MI POVĚST

Kolem nedaleké obce Rozstání se povídá jedna pověst. V dřívějších dobách se tu totiž pohybovala podle pověsí různá strašidla, třeba takový Héj…

HÉJ

Za starých časů, za roboty, kdy se ještě hospodařilo úhorováním a lipoveční sedláci neuměli ani číst ani psát, se při orání dobývaly pařezy a kořeny – památky po lipoveckém lese, jenž se tehdy rozprostíral od Hraniček a kulířovské cesty k Mariánovu a k Rozstání, tu bývala všelijaká strašidla. Divoženky, klekánice, hastrman a Héj, o nichž se často vykládalo. Říkalo se, že kdo chtěl mít od strašidel pokoj, udělal nejlépe, pokud večer po klekání zavřel dveře a vrata na závoru a šel „založit blechám". Tomu se nikdy nic nepřihodilo. Ale zle bylo s tím, kdo musel po setmění zůstat venku, ať již svítil měsíc na plnou hubu, nebo byla tma jako v měchu. Nejvíc toho zkusili a viděli na vlastní oči sedláci, kteří kdysi formanili pánům za roboty – odváželi klády z drahanských a holštejnských lesů na baldoveckou nebo na jedovnickou pilu anebo fůry s dřevěným uhlím od Holštejna, z Obor, z Plániv či z Hartmanu do Rozstání anebo vápno z panských vápenic u Holštejna.

Je tomu už moc dávno, co v lesích v širokém okolí Lipovce strašíval Héj. Podle některých býval za živa přísným správcem panských lesů, neměl však ani za mák lásky k poddaným. Ti museli v jeho lesích otročit, ale běda, kdyby si někdo odnesl z lesa jediný suchar! Ba ani suché roští rozházené po zemi nesměly ženské sbírat a odnášet domů na zádech v nůši. Však ho také neměl nikdo rád. Chudobní lidé tu krvelačnou šelmu proklínali na každém kroku. A jakmile onemocněl, hned se zaradovali, že jim v zimě bude v chaloupce tepleji.

Když nelidský správce zemřel, postihl jej krutý trest. Musel po smrti pykat za to, že za života neznal soucit k chudákům. Neměl pokoje ani v hrobě, v noci létal po lesích a křičel: „Héj, héj!" Právě podle těchto jeho strašlivých skřeků jej lidé nazvali Héjem. Bývalo ho slyšet v lesích od Senetářova a Krásenska až k Otinovsi, Drahanům a Hartmanicím, proto se tomu lesu až k Holštejnu říkávalo Héjův.

Není divu, že se lidé v noci báli jít lesem. Kdo Héje v dálce uslyšel, již se dál nedostal. Zůstal na místě, kde byl, skočil na strom, ulehl do trávy, či se narychlo ukryl v houštině, aby ho Héj, až poletí kolem po cestě, nespatřil. Jak ten přízrak skutečně vypadal, nikdo neví. Lidé jen slyšeli jeho strašlivé „héj, héj", anebo se zjevil v podobě nějakého zvířete. Kdosi, když šel pozdě večer z Baldovce do Otinovsi, se Héje tak polekal, že ho ráno našli u cesty mrtvého. Lidé na tom místě postavili kříž a později se tam začalo říkat „U Héjova kříže".

Stařeček Vavřinec vezl jednou za mlada do Adamova velkou fůru dřevěného uhlí, pěkně vrchovatě naloženou měchy, až vůz dřeváček praštěl. Vyrazil brzo ráno po půlnoci, když se měsíček pěkně kulatil za Senetářovem a na polích pokrytých popraškem sněhu byl prý by našel pěťák, jak bylo jasno.

Dědeček jel do kopce přes Kojál, na kterém tehdy ještě po obou stranách silnice rostly staleté stromy. Jak přijížděl k lesu, slyšel: „Héj, héj, héj, héj!“ Vavřinec ani nedýchal, pokřižoval se a bičem popohnal koně, aby již raději měl les za sebou. Ale ono to bylo slyšet čím dál tím blíž, až najednou uviděl, jak okolo vozu pobíhá černé psisko. Oheň mu lítal z tlamy a pořád kňučel: „Héj, héj, héj…“ Koně se plašili, už už by se i fůra převrátila. Stařečka to dožralo a povídá: „Já ti ty Lucifere dám héj, héj, pocéééém“, a jak psisko běželo okolo vozu a koní, škrábl ho bičem, až obluda zakvikla, vyšlehl oheň a po psu nebylo ani památky.

Za chvíli Vavřinec ucítil, že to ve fůře začalo nějak doutnat, a než jej dohnali druzí sedláci s potahy, zachvátily jeho náklad dřevěného uhlí plameny. Nakonec byl rád, že honem vjel do Senetářova pole, vypřáhl koně, fůru převrátil, a tak zachránil alespoň vůz, který už také začal hořet. Uhlí bylo, samo sebou se rozumí, v sakrech. Tak se stařečkovi ten zatrackaný Héj pomstil.

autor: L. Vašek, Báje a pověsti Prostějovska, vyd. Městská knihovna Prostějov, vyd. 1, v r. 2003

FOTOGALERIE

SETKÁNÍ STARŠÍCH A DŘÍVE NAROZENÝCH

Název: Protivanovský zpravodaj. Periodický tisk územního samosprávného celku městyse Protivanov. Vychází 4x ročně. Vydavatel: Městys Protivanov, Náměstí 32, 798 48 Protivanov, IČO 00288675. Místo vydání: Protivanov. Číslo a datum vydání: roč. LXVIII., číslo 2., vyšlo dne 23. 6. 2026 v počtu 450 výtisků. Evidence periodického tisku MK ČR: E-10962. Foto: archív městyse, MŠ, ŘMK farnost, SK Protivanov. Klub seniorů, Pinterest. Zlom, sazba a tisk: Computer Media s.r.o.; www.obecni-noviny.cz.